

محروم شمال شهر

هم محله بیست و پنجم روایتگر تاریخ
آداب و رسوم، فرهیختگی‌ها، ایثارگری‌ها
و مطالبه‌های اهالی محله پرتمان است

۲ گزارشی از تاریخ، آداب و رسوم قدیمی و مشکلات محله

۴ گفت‌وگو با اهالی و معتمدان در خصوص مشکلات محله

گزارشی از فعالیت‌های پایگاه بقیة الله (عج)، حوزه‌های
امام جعفر صادق (ع) و ناحیه امام رضا (ع)، کانون مکتب الزینب (س)
و مسجد المهدی (عج) ۱۰ و ۷ و ۵

گفت‌وگو با برادر و مادر شهید مرتضی رضایی
و برادران شهید محمدرضا چراغی ۱۲ و ۶

سیدابوذر احمدی، هنرمند قلم‌زن محله، از زیبایی‌های
هنر قلم‌زنی و فعالیت‌های خود می‌گوید ۸

محمدرضا اشرفی و زهرا سلیمی، زوج ورزشی فعال
در پرتمان، از مشکلات ورزش در محله‌ها می‌گویند ۹

گزارشی از مراسم روضه حضرت رقیه (س) ۱۱

روایت حسن محمد حسینی، مدیر منطقه ۸، از آخرین اقدام‌های
شهرداری در منطقه ۸ و محله پرتمان و پاسخ
او به مطالبه‌ها و پرسش‌های ساکنان ۱۴ و ۱۳

زهره سادات کاظمی

استعاره‌ای از خانه و جایگاه

محله‌ای که نامش برگرفته از خانه است و مأمن بسیاری از مردم بومی اصفهان

کهن دادوستد و برخی دفاتر دیوانی، آن را فرطومان، معادل فرتمان نوشته‌اند که نشان می‌دهد صحیح کلمه، پرتو+ مان است. پرتو نام همان قومی است که در نواحی شرقی ایران بوده‌اند و واژه پرتو و پهلوی و پهلّو، از نام آن‌ها آمده‌است و اتفاقاً این محل، با دیه‌ی به نام فردوان که از واژه پرتوآن آمده، بسیار نزدیک است و هر دو یک معنا را دربرمی‌گیرد؛ ازاین‌رو صحیح کلمه، پرتومان است؛ یعنی خانه و جایگاه و خانمان پرتوان که با تخفیف، فرتمان گفته می‌شود (مهریار، ۵۳۹:۱۳۸۱).

جابری انصاری آن را از بلوک ماربین می‌داند و می‌نویسد که از مقدار ۷۲ سهم مادی خلیل از رودخانه زاینده‌رود، فرتومان از دو سهم و نیم آن آب می‌گیرد (جابری انصاری، ۴۲۲:۱۳۷۸).

در قسمت شمال اصفهان بالاتر از فلکه میدان جمهوری به سمت شمال غربی، در مقابل کارخانه روغن‌نیابتی ناز، دشتی سرسبز و خرم به نام فرتمان قرار دارد که گاه پرتمان نیز خوانده می‌شود و برخی تازی‌دوستان، آن را فرطمان می‌نویسند که بی‌شک، سهو و غلط است. این صحرای دل‌انگیز که از شمال به کوجان و از جنوب به صحرای کساره محدود است، سابق بر این دهکده‌ای داشته که ایک آثاری از آن باقی است؛ ولی در حال حاضر، دهکده به‌شمار نمی‌آید.

فرتمان یا پرتمان به همین صورت، معنی آشکاری ندارد. اگر این کلمه را مرکب از دو جزء فرت+ مان بدانیم، جزء دوم آتمان به معنی خانمان و جایگاه است؛ ولی فرت معنایی ندارد. در بعضی قبایله‌های

پرتمانی که پرت شد

گزارشی از تاریخ، آداب و رسوم قدیمی و مشکلات محله

در رابطه با پیشرفت محله می‌پرسم، می‌گوید: «این پارک قبلاً یک مکنه بود که مردم محله می‌آمدند و آب می‌بردند. آن زمان‌ها خیلی آب داشت و تا محله کساره هم می‌رفت؛ ولی بعدها که خشک شد، آمدند داخل آن را پر کردند و روی آن همین پارک را ساختند.»

سپس رو می‌کند به مسجدی که روبه‌روی پارک قرار دارد و ادامه می‌دهد: «این مسجد قبل‌ترها متعلق به حاج‌خانمی بود که بعد از فوت ایشان و بنا بر وصیت او زمین را وقف مسجد کردند، حالا بسیاری از برنامه‌های مذهبی در همین مسجد برگزار می‌شود.»

از آن‌ها درباره علت نام‌گذاری محله پرتمان می‌پرسم. خانم عباسی که قدیمی‌تر از دیگران است، با خنده می‌گوید: «قدیم‌ها می‌گفتند پرتمان یعنی پرتمان کردند؛ علت آن هم این بود که اینجا هیچ‌گونه امکاناتی نبود؛ نه ساختمان‌سازی بود و نه بازار یا مدرسه یا مرکز بهداشتی، هیچ چیز اینجا نبود.»

زمین‌های کشاورزی که خشک شد

کمی سکوت می‌کند و می‌رود به آن زمان که تازه عروس شده بود و مادرشوهر برای آن‌ها در اینجا یک زمین با قیمت ۱۰۰ تومان می‌خرد. بعد با دست اشاره می‌کند به اطراف پارک و می‌گوید: «خانه‌ای که خریده بودیم، وسط محل بود و اطراف آن تا خیلی دورتر هیچ خانه‌ای نبود. تا چشم کار می‌کرد صحرا بود و زمین کشاورزی؛ بدون هیچ‌گونه امکانات شهری. بعدها که امکانات

بودیم. چشم‌وهم‌چشمی و این حرف‌ها نبود. اگر جشن بود، همه محل دعوت بودند و به هم کمک می‌کردند تا جشن به شکل خوبی برگزار شود.»

مادی که پارک شد

خانم دیگری که خود را شفیع‌ی معرفی می‌کند، می‌گوید: «اینجا صحرا بود. هیچ امکاناتی نداشت؛ ولی صفا و صداقتی که در بین مردم محله بود باعث شده بود خیلی‌ها اینجا ماندگار شوند و با تمام نداری‌ها بسازند.»

محله را که نگاه می‌کنی، مملو از خانه‌های قدیمی است. از آن‌ها

وارد پارک می‌شوم. سه خانم میان‌سال روی یکی از صندلی‌های پارک مشغول گفت‌وگو با یکدیگر هستند. وقتی متوجه من می‌شوند، سر تکان می‌دهند و از من می‌خواهند که به کنارشان بروم.

محله‌ای با اهالی باصفا

از آن‌ها می‌خواهم که درباره محله بگویند؛ از گذشته‌ها و تفاوتی که با امروز داشته و دارد. یکی از آن‌ها آه سوزناکی می‌کشد و می‌گوید: «قدیم‌ها همه چیز خوب بود؛ هم ماه رمضان‌ها و محرم‌ها خوب بود، هم عروسی‌ها و جشن‌ها. همه محل انگار با هم قوم‌و خویش

پرتمان در دل محله‌های جدید و آپارتمان‌های بلند قرار گرفته است. از یک طرف به اصفهان‌ویلا و خیابان رزمندگان می‌رسد و از طرف دیگر به خیابان امام خمینی (ره) متصل است. هنوز هم می‌توان در دل این محله خانه‌های قدیمی و کوچه‌های تنگ را مشاهده کرد، محله‌ای با اهالی باصفا و مهربان که همانند قدیم‌ها باز هم با یکدیگر رفت‌وآمد دارند و در سختی‌ها و تنگدستی‌ها کمک‌حال هم هستند.

بهترین مکان برای دیدن اهالی محله مسجد المهدی است که در کنار آن هم پارک کوچک غدیر قرار گرفته است.

زینب دبیری

محله شادی بود. اگر عروسی بود، همه محل دعوت بودند. یک روز دیگ‌های مسی را سفید می‌کردند، یک روز دیگر جهاز می‌بردند؛ یک روز هم داماد را به حمام محله می‌بردند و روز دیگر عروس و همراهان به حمام می‌رفتند. روز بعدش خانبدان بود. خیلی خوش می‌گذشت؛ اما حالا با جشن عروسی نمی‌گیرند یا اگر بگیرند یک شب، آن‌هم در تالار جشن می‌گیرند و تمام می‌شود.»

نذری که همیشه انجام می‌شود

از محرم می‌گویند؛ از زمانی که همراه با شوهر و فرزندان به عشق امام حسین (ع) در منزل خود نذری می‌پختند و ادامه می‌دهد: «آن زمان ۱۰ تا ۱۲ دیگ برنج و خورشت می‌پختیم؛ مثلاً در طول محرم یک هفته خانواده ما نذر می‌داد و هفته بعد، همسایه این کار را انجام می‌داد. دسته‌ها به خانه ما می‌آمدند و ما به خانم‌ها و آقایان جداگانه نذری می‌دادیم.»

آهی از حسرت می‌کشد و ادامه می‌دهد: «وقتی خانه کوچک شد، دیگر جایی برای پختن نداشتیم. مجبور شدیم جای خود را تغییر دهیم. برای محرم‌ها در مسجد محل از مردم پذیرایی می‌کنیم؛ البته طعم این نذری با نذری که خدومان می‌پختیم، فرق دارد.»

از آن‌ها خداحافظی می‌کنم و با عطر هل و دارچینی که مشامم را پر کرده است از محله بیرون می‌روم.

می‌گویند: «آن روزها صداقت حقیقی در بین مردم بود که الان دیگر نیست. همه چیز روبه‌راه و زیبا بود؛ حالا مثل قبل نیست.»

سپس ادامه می‌دهد: «آن زمان مردم اعتقادهای خاصی داشتند. نذری می‌پختند و در حد توان پخش می‌کردند. اینجا تنها محله‌ای است که هنوز هم در ایام محرم به رسم قدیم شبیه‌خوانی می‌کنند. در شب‌های قدر تعزیه امام‌علی (ع) را داریم و افطاری می‌دهند.»

مارانی در خصوص وضعیت اقتصادی محله این‌گونه بیان می‌کند: «وضعیت اقتصادی اصلاً خوب نیست. یک‌سری بومی محل هستند؛ ولی با مهاجرت بسیاری از مردم از شهرهای جنوبی به این محل، شکل محله تغییر کرده است.»

آن طرف‌تر دکان عطاری محله است. دو خانم در مغازه نشسته‌اند و با لبخند از من دعوت می‌کنند که وارد مغازه شوم. وارد مغازه که می‌شوی، بوی گل محمدی همراه دارچین و زنجبیل حس خوشایندی را منتقل می‌کند.

خانم میان سال در کنار دختل نشسته و در حال صحبت با صاحب مغازه است. فاطمه حیدری از بچگی در این محل ساکن بوده است و از قدیمی‌های محل محسوب می‌شود.

عروسی‌های باشکوه قدیم

از او درباره رسم و رسوم مردم محله در گذشته می‌پرسم، می‌گویند: «اینجا

درمانگاهی برای محله ساخته شود.» او به خانه‌های اطراف پارک اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: «اینجا فقط دو تا خانه بود. بعدها مهاجران زیادی از اقوام مختلف آمدند و اینجا خانه ساختند. روی زمین‌های کشاورزی کارگری می‌کردند. زمانی که کشاورزی از رونق افتاد، آن‌هایی که زمین بیشتری داشتند، فروختند و پول‌دار شدند.»

باغی که خشک شد

مرتضی مارانی، یکی دیگر از اهالی قدیمی پرتمان بوده که حالا صاحب لبنیات‌فروشی معروف محله است. او درباره محله بیان می‌کند: «اینجا اصلاً خانه نبود. یک چشمه بود که آب آن می‌رفت برای یونارت. آن طرف‌تر دکان حاج عباس کساره‌ای بود؛ اینجا هم باغی بود متعلق به یک خانم که بعدها مسجد ساخته شد.»

او زمین‌های خالی اطراف محله را نشان می‌دهد و می‌گوید: «تمام این زمین‌ها کشاورزی بود. آن قدر آب زیاد بود که بچه‌ها داخل آب مادی می‌افتادند و غرق می‌شدند. سرچشمه آبی که برای پرتمان می‌آمد، از آتشگاه بود. به سمت رهنان می‌رفت و در نهایت به محله آزادان یا جابرانصاری کنونی می‌رسید؛ اما مادی دیگری که حالا به پارک تبدیل شده به یونارت می‌رسید و اینجا کمتر استفاده می‌شد.»

شبیه‌خوانی که هنوز ادامه دارد

از او درباره آداب و رسوم محله می‌پرسم.

شهری بیشتر شد. خانه‌های زیادی ساخته شد. حالا زمین‌ها خیلی گران‌تر شده، اما هنوز اینجا مردم فقیرنشین هست.»

صدای ترمز اتوبوس می‌آید تا مسافران خود را در ایستگاهی که نزدیک پارک است، پیاده کند. شفیع به اتوبوس اشاره می‌کند و می‌گوید: «همین یک خط اتوبوس‌رانی هم قبلاً نداشتیم. با پیگیری اهالی محل این خط اتوبوس از سمت کساره می‌آید و آخرین ایستگاه آن خیابان امام خمینی (ره) است.»

زمین‌های حاصلخیز و مادی پر آب

از آن‌ها خداحافظی می‌کنم. صدای بچه‌ها و صدای فواره‌های داخل پارک درهم پیچیده است. قدم‌زنان خودم را به نزدیک چند نفر از اهالی کهن سال محله می‌رسانم. همگی در کنار هم نشسته‌اند و با شوقی بی‌انتها به بچه‌ها نگاه می‌کنند. جلوتر می‌روم و می‌گویم خبرنگار هستم و درباره با پرتمان می‌خواهم بیشتر بدانم. آقای عباسی که به گفته خودش در اینجا کشاورز بوده، می‌گوید: «اینجا یک مادی پرازاب بود که آب آن تا کساره می‌رسید و تا یونارت می‌رفت. زمین‌های اینجا بهترین مکان برای کاشت گندم، یونجه و شبدر بود. کشاورزان محصولات خود را همین‌جا می‌کاشتند و همین‌جا هم می‌فروختند.»

به زمین روبه‌روی پارک که در کنار مسجد قرار دارد، اشاره می‌کند و می‌گوید: «اینجا را که می‌بینید، فعلاً در حال ساخت و ساز است و به گفته برخی از اهالی قرار است

محروم شمال شهر

گفت‌وگو با اهالی و معتمدان محله پرتمان در خصوص مشکلات این منطقه

محله پرتمان از آن محله‌های شمالی شهر اصفهان است که در میان زمین‌های کشاورزی محصور شده؛ زمین‌هایی که حالا بیشتر به زمین‌های بایر شباهت دارد و خاک بی‌جان‌ش با باد مهمان خانه مردم می‌شود. سرسبزی و برآبی و چشمه پرتمان که آیش تا محله پایین‌دست، یعنی کساره هم می‌رفته است، این روزها حال خوشی ندارد. مردم قدیم محله که از کشاورزهای پرتمان بودند، حالا باید کنار زمین‌های خشک بنشینند و صحراهای بی‌آب و علفی را که چندان چنگی به دل نمی‌زند و هر از چندگاهی ساختمانی در آن برافراشته می‌شود، تماشا کنند. پرتمان می‌توانست نقش منطقه خوش‌آب‌وهوای اصفهان در شمال شهر را بازی کند؛ اگر از نعمت آب محروم نمی‌شد. شاید یکی از بهترین محله‌های اصفهان می‌شد؛ اما با خشک شدن نهر آب انگار نعمت از محله دور شد.

مردم حالا فقط عصرها به پارک کوچک الغدير در محله پرتمان روبه‌روی مسجدالمهدی که تنها مسجد فعال محله است، پناه می‌برند؛ جایی که روزی چشمه محله می‌جوشید و آیش زمین‌های کشاورزی را سرسبز می‌کرد. برای شنیدن مشکلات محله پرتمان در جمع معتمدان و اهالی محله در مسجدالمهدی حاضر شدیم تا صحبت مردم را بشنویم و آن‌ها از مشکلات محله بگویند.

طرح‌های زمین‌مانده در محله پرتمان

حاج ناصر جزونی از معتمدان محله پرتمان و فعالان مسجدالمهدی محله پرتمان است. او با بعضی از اهالی محله تلاش کرده است عقب‌ماندگی محله پرتمان را کاهش دهد و امکاناتی هرچند اندک برای محله فراهم کند. ارتباط مؤثری با شهرداری دارد و پیگیر مشکلات مردم است. او اتباع بیگانه و اعتیاد را از مهم‌ترین مشکلات محله می‌داند و می‌گوید: «کسی نمی‌تواند واقعا محله را از این وضعیت خارج کند. آسیب‌های اجتماعی به دلیل تفاوت‌های فرهنگی وضعیت منطقه را نامناسب کرده است. کارتن‌خواب‌ها امنیت محله را زیر سؤال برده‌اند.» او در ادامه به طرحی که قرار است چهره محله را تغییر بدهد و آن را به خیابان‌های دیگر متصل کند، اشاره کرده و ادامه می‌دهد: «قرار است خیابانی در امتداد آیت‌الله صادقی، محله پرتمان را به خانه اصفهان متصل کند. این خیابان قرار است از کنار مسجد عبور کند و تا کوجان و رزمندگان برسد و به خانه اصفهان وصل شود. اما این طرح که سال‌هاست روی نقشه ترسیم شده،

هنوز زمین مانده و اتفاقی برایش نیفتاده است. البته مقداری از زمین‌هایی که در طرح است، خریداری شده، اما هنوز عملیات احداث اجرایی نشده است. به ما گفته شده است که امسال برای احداث این خیابان اقدام جدی خواهند کرد.

حاج مرتضی چراغی، از دیگر معتمدان محله در ادامه با اشاره به اینکه دوصحرا در پرتمان وجود دارد، از طرح احداث پارک بزرگی در صحرای پرتمان پایین می‌گوید و ادامه می‌دهد: «من نقشه‌های این طرح را دیده‌ام. یک پارک بسیار بزرگ قرار است اجرا شود؛ اما هنوز خبری از اجرایی شدن طرح نیست.»

چراغی با اشاره به اینکه بافت فرسوده در محله پرتمان بیداد می‌کند، می‌گوید: «کوچه‌های محله پرتمان پر است از خانه‌های کوچک و فرسوده. فرونشست هم در این منطقه زیاد است و بعضی از آن‌ها وضع مناسبی ندارند. سال‌هاست آبی برای کشاورزی نیست و زمین بایر در این محل خیلی زیاد است. وقتی باد در این منطقه شروع می‌شود، گرد و خاک خیلی اذیت‌کننده است.»

مرتضی رضایی، یکی دیگر از فعالان محل، از بی‌توجهی مسئولان به محله پرتمان و عقب‌ماندگی محله گل‌مند است و می‌گوید: «بی‌ارزش بودن زمین‌های محله که باعث مهاجرت افراد مختلف به آن شده، ناشی از اوقافی بودن زمین‌های محله‌های مجاور پرتمان است. محله با آنکه به مرکز شهر بسیار نزدیک است و یک کیلومتر به میدان جمهوری راه

دارد، بسیار عقب مانده و پیشرفتی نکرده است. مسئولان زیادی به همت معتمدان به پرتمان آمده‌اند؛ اما این محله چندان پیشرفتی نداشته است.»

یوسف چراغی، از فعالان فرهنگی مسجد المهدی، از همکاری شهرداری و تلاش آن‌ها برای حل مشکلات محله تشکر می‌کند و ادامه می‌دهد: «بسیاری از کوچه‌های محله پرتمان باریک است و آسفالت مناسبی ندارد. باریک بودن عرض خیابان، حتی خیابان اصلی محله، عبور اتوبوس‌های تنها خط داخل محله را که به همت مردم ایجاد شده است، با مشکل مواجه می‌کند. هیچ‌گونه پیاده‌رویی در این خیابان دیده نمی‌شود و خیابان امکانات و علائم راهنمایی و رانندگی ندارد.»

او در ادامه تأکید می‌کند: «محله پرتمان فاقد فرهنگ‌سرا و مکان تفریحی و ورزشی برای جوانان است؛ با اینکه محله در میان زمین‌های بایر محصور شده است، اما مکان ورزشی و پارک مناسبی در حد تراکم محله وجود ندارد. اگر خیابانی که قرار است در محله احداث شود عملیاتی شود، شاید قسمتی از مشکلات محله و وضعیت کوچه‌ها اصلاح شود.»

سوزاندن شبانه زباله‌ها در محله پرتمان

جمع‌کردن زباله‌ها در خیابان‌های اطراف محله پرتمان و به‌آتش‌کشیدن این زباله‌ها به وسیله کارتن‌خواب‌ها

زهره سادات طالقانی

خدمت‌رسانی فعالان به اهالی

گزارشی از فعالیت های پایگاه بقیه‌الله و حوزه‌های امام جعفر صادق (ع) و ناحیه امام رضا (ع) محله پرتمان

کشوری در رشته بوکس (ZFC)، افتخاری دیگر برای این مجموعه به همراه داشته است.

خدمات اجتماعی و امنیتی

این پایگاه با همکاری نهادهای مختلف مانند سپاه ناحیه امام رضا(ع) و کلاتری ۲۷، به شناسایی عوامل آسیب‌آفرین محله پرداخته و افراد معنادار را به مراکز ترک اعتیاد معرفی می‌کند؛ همچنین با برپایی میز خدمت با حضور شهردار منطقه و مسئولان کلاتری، به حل مشکلات محلی می‌پردازد.

در عرصه سیاسی نیز این مجموعه با برگزاری نشست‌های چهره به چهره، دعوت از مردم برای مشارکت در انتخابات و حتی آوردن صندوق رأی به مسجد، نقش مؤثری در افزایش حضور مردم داشته است.

اردوها و یادواره‌ها

برگزاری یادواره شهدای محله، برنامه هفته دفاع مقدس در پارک غدیر و اردوهای معنوی مانند زیارت جمکران و اردوی نازوان (اکواریوم و باغ پرندگان) از دیگر فعالیت‌های این پایگاه است. پایگاه بقیه‌الله (عج) و حوزه‌های وابسته به آن، باتکیه بر مشارکت مردمی و روحیه جهادی، الگویی موفق در تلفیق فعالیت‌های مذهبی، فرهنگی، ورزشی و اجتماعی هستند و نقش مهمی در پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی و تقویت ارزش‌های دینی در محله پرتمان ایفا می‌کنند.

پایگاه بقیه‌الله (عج)، جمع‌آوری ۲۸۰ میلیون ریال کمک‌های مردمی در برنامه زنده شبکه اصفهان، توزیع بسته‌های معیشتی، غذای گرم، بسته‌های شب یلدا و لوازم تحریر برای نیازمندان و کمک به سیل‌زدگان، زلزله‌زدگان و مردم غزه از طریق جمع‌آوری کمک‌های مردمی از این جمله است.

فعالیت‌های ورزشی و تفریحی

برنامه‌های شاد و ورزشی مانند مسابقات فوتبال روزهای جمعه، بازی‌های فکری، شنا و گسلان‌گردی یادورچه تاگلستان شهدا، از جمله اقدام‌های این پایگاه برای جذب نوجوانان به محیطی سالم و نشاط‌آور است؛ همچنین باشگاه منتظران حضرت مهدی (عج) با کسب ۲۲ مدال

در کارنامه دارد که از شبکه اصفهان پخش شد.

آموزش‌های دینی و قرآنی

برنامه‌های هفتگی جلسات قرآن کریم با حضور حافظ کل قرآن، مصطفی خواجه و حلقه‌های صالحان با مربیگری برادر علی علی‌دوستی، از دیگر اقدام‌های تربیتی این پایگاه است؛ همچنین آموزشگاه مداحی زیر نظر کانون مداحان استان، به استعدادهای جوان در این عرصه آموزش می‌دهد.

برنامه‌های اجتماعی و امدادی

این مجموعه در زمینه‌های خبریه نیز بسیار فعال بوده است. جمع‌آوری ۸۵ میلیون ریال برای آزادی زندانیان در ماه رمضان از طریق

فرمانده پایگاه بقیه‌الله در گفت‌وگو با «هم‌محله» فعالیت‌های این پایگاه و حوزه‌های امام جعفر صادق(ع) و ناحیه امام رضا(ع) در پرتمان را تشریح کرد و گفت: این پایگاه با اجرای برنامه‌های متنوع مذهبی، فرهنگی و اجتماعی، نقش پررنگی در تقویت روحیه دینی و انقلابی مردم، به‌ویژه نوجوانان و جوانان ایفا می‌کنند. به گفته محمد مهدوری، این مجموعه با برگزاری مراسم‌های جمعی، هیئت‌های نوجوانان، برنامه‌های ورزشی و کمک‌های مردمی، به کانونی فعال در خدمت‌رسانی به محله تبدیل شده است.

برنامه‌های مذهبی و انقلابی

این پایگاه با سازمان‌دهی مراسم باشکوهی مانند جشن عید غدیر، جشن نیمه شعبان و حضور پرشور در راهپیمایی ۲۲ بهمن و راهپیمایی روز قدس، روحیه انقلابی و دینی را در بین مردم تقویت می‌کند؛ همچنین هیئت متوسلین به حضرت مهدی (عج) ویژه نوجوانان، هر چهارشنبه پس از نماز مغرب و عشاء، فضایی معنوی برای نسل جوان فراهم می‌کند.

فعالیت‌های هنری و فرهنگی

گروه سرود منتظران ظهور از سال ۱۴۰۲ با ۲۲ عضو (دختر و پسر) فعالیت خود را آغاز کرده و در مراسم مختلف شهر اصفهان اجرا داشته است. این گروه در جشنواره سرود بسیج شرکت کرده و اجرای سرود «ایران» در فرهنگ‌سرای باران را نیز

برنامه‌های فرهنگی همراه با چالش‌های فرهنگی!

گفت‌وگو با اکرم قپانچی

معاون فرهنگی اجتماعی منطقه ۸ شهرداری اصفهان

محله پرتمان هرچند در حال حاضر هیچ فرهنگ‌سرای ندارد؛ اما اهالی آن از فعالیت‌های فرهنگی اجتماعی و تفریحی محروم نمانده‌اند و شاهد اجرای برنامه‌ها و فعالیت‌های فرهنگی مختلفی هستند. از این رو گفت‌وگویی با خانم قپانچی، معاون فرهنگی اجتماعی منطقه ۸ شهرداری اصفهان داشتیم تا شمارا با برنامه‌های این محله آشنا کنیم.

به برنامه‌های فرهنگی محله پرتمان اشاره می‌کنید؟

محله پرتمان به دلیل موقعیت خاص کشاورزی، دارای سکنه محدودتری نسبت به محله‌های دیگر منطقه ۸ است. البته پروژه سامان‌دهی این محله در دستور کار منطقه قرار گرفته است؛ به‌طوری‌که ساخت مجموعه ورزشی و فرهنگ‌سرا در این سامان‌دهی مدنظر است. با توجه به مجاورت این محله با محله‌هایی همچون کوجان، فردوان، کساره و زمندگان امکان استفاده از فعالیت‌های فرهنگی و کلاس‌های آموزشی در این مکان‌ها وجود دارد. شایان ذکر است؛ فرهنگ‌سرای «سلام» در کوجان، فرهنگ‌سرای مهر در فردوان و فرهنگ‌سرای بهار در کساره وجود دارد. در هر صورت، برنامه‌های فرهنگی در

بسیج و... همه هیئت‌های، مساجد، پایگاه‌های بسیج و کانون‌های فرهنگی این محله در برنامه‌های مشارکتی شرکت می‌کنند.

این برنامه‌ها با چه رویکرد و اهدافی اجرا می‌شود؟

تمام برنامه‌ها و فعالیت‌ها با هدف ایجاد شور و نشاط و ارتقای سطح آگاهی مردم در حوزه‌های مختلف فرهنگی، اجتماعی، ورزشی و تفریحی اجرایی می‌شود.

آیا برای آینده هم برنامه‌هایی پیش‌بینی شده است؟

با توجه به مناسبت‌های مختلف در آینده برنامه‌های مختلف فرهنگی، ورزشی، تفریحی و اجتماعی برنامه‌ریزی می‌شود.

برای اجرای فعالیت‌های فرهنگی و آموزشی با چه چالش‌هایی مواجه شده‌اید؟

نبود فضای مناسب و عدم امکانات مناسب در این محله باعث ایجاد چالش‌ها و مشکلات خاصی می‌شود که البته با توجه به سامان‌دهی این محله در سال جاری، مشکلات و چالش‌ها رفع خواهد شد.

در خصوص فعالیت‌های ورزشی، علاوه بر کلاس‌های ورزشی که در فرهنگ‌سراهای یادشده برگزار می‌شود، دو ورزشگاه شهدای فردوان و شهدای کوجان هم خدمات خود را ارائه می‌دهند.

مشارکت شما با مراکز دیگر در رابطه با فعالیت‌های فرهنگی چگونه است؟
باتوجه به انتشار فراخوان‌های مختلف فرهنگی، و... در طول سال ویژه کانون‌های فرهنگی،

فرهنگ‌سراهای یادشده به مناسبت‌های مختلف ملی و مذهبی در طول سال و کلاس‌های مختلف ورزشی و آموزشی انجام می‌شود. همچنین باتوجه به اینکه فرهنگ‌سرای سلام به عنوان مرکز تخصصی کسب و کار در حال فعالیت است، بسیاری از کلاس‌ها و برنامه‌ها نیز بر این اساس انجام می‌شود. لازم به ذکر است؛ با وجود کتابخانه و سالن مطالعه فیض کوجان، مخاطبان محله پرتمان از این فضا هم می‌توانند استفاده کنند.

لیلا کهلانی

منیره فهامی

در رکاب امام زمان (عج) شمشیر می زد

گفت وگو با برادر و مادر شهید مرتضی رضایی

چند وقت پیش بود که مادر شهید را در خانه شهید قوچانی دیدم. عکس آقا مرتضی را که گذاشت مقابل میز، محو نگاه نافذش شدم و شبا هتش با مادر. فرصتی برای صحبت با مادر شهید نشد. آن روز تمام شد؛ ولی اشتیاق من برای شناخت آقا مرتضی نه. تا اینکه «هم محله»، مهمان محله پرتمان شد. بعد از صحبت با آقای محسن رضایی برادر شهید و از اهالی محل، عکس های شهید را که دیدم، فهمیدم این شهید همان آقا مرتضی است که مشتاق شناختنش بودم. این بار فرصت را غنیمت شمردم و شنونده خاطرات مادر شهید نیز شدم.

از بچگی علاقه داشت خلبان شود

پدرمان، حاج حسین، کارگر روغن نباتی ناز بود و کشاورز. آقا مرتضی فرزند دوم خانواده بود و سال ۱۳۴۴ به دنیا آمد. تا سوم راهنمایی و سیکل بیشتر نخوانده بود که رفت جبهه. حافظه خیلی خوب و خاصی داشت. همیشه دنبال رفتن به جلسه قرآن بود. او مرتب، در کلاس های احکام و جلسات مذهبی شرکت می کرد.

۱۶ سال بیشتر نداشت که رفت جبهه

خیلی بچه با اخلاص و خوبی بود. هیچ وقت فراموش نمی کنم؛ زمانی که می خواست به جبهه برود، سنش کم بود و قدش کوتاه؛ اما پر بود از شوق و اشتیاق. شناسنامه اش را دست کاری کرد که سنش درست شود. برای قدش هم مرتب ورزش می کرد تا شاید قدش بلند شود. خلاصه با هر سماجی بود تلاش کرد که برود. ۱۶ سال بیشتر نداشت که رفت.

خیلی به درس خواندن و پیشرفت علاقه داشت

آن زمان جلسه قرآن محلی داشتیم. مرتضی همیشه سفارش می کرد که در جلسات قرآن شرکت کنیم؛ حتی در نامه هایی که از جبهه برایمان می فرستاد این توصیه را می کرد. خط بسیار زیبایی داشت. آن زمان امکانات کم بود؛ ولی او خیلی به درس خواندن اهمیت می داد.

از بچگی علاقه زیادی به خلبانی داشت. کتاب هواپیمای F۱۴ را گرفته بود و مطالعه می کرد. در خانه خیلی کمک حال همه بود. یک بار من را سوار دوچرخه کرد. می خواست

چشم انتظاری ها و دل نگرانی هایش!

اعلامیه ها و نوارها را زیر کرسی پنهان کرد

قبل از پیروزی انقلاب، اعلامیه های امام خمینی (ره) و نوارهای آقای کافی را پخش می کرد. ساواکی ها خانه های محل را یکی یکی می گشتند. یک همسایه داشتیم ژاندارم بود. خیلی همسایه ها را اذیت می کرد. مرتضی زیر کرسی را گود کرده بود و اعلامیه ها و نوارها را مخفی کرده بود که دست ساواکی ها نیفتد.

توی شلمچه محاصره شده بودند

سی چهل روز بود از رفتنش می گذشت. سال ۶۱، بعد از عملیات بیت المقدس بود که خبر مفقود شدنش را به ما دادند. یکی از همزمانش می گفت که شلمچه بودیم توی یک ساختمان مخروبه محاصره شدیم. از آن به بعد دیگر او را ندیدیم. در مبادله با عراق مقداری استخوان، پلاکش و کارتی که بیشتر مشخصاتش نامعلوم نوشته بود، تنها چیزی بود که از مرتضی به دست ما رسید و بنیاد شهید شهادتش را تأیید کرد.

برایش قرآن و آیت الکرسی بخوان

مادر شهید، خانم ربابه حیدری با رویی گشاده من را مهمان خاطرات گران قدرش از آقا مرتضی می کند و می گوید: «وقتی آقا مرتضی به دنیا آمد، خواهر مادرشوهرم که هم رزم حاجیه خانم امین بود و ساواک او را به شهادت رساند، به من گفت که از این بچه خیلی مراقبت کن. او در رکاب

برایم کفش بخر. عقب دوچرخه نشسته بودم که پایم رفت لای تایر چرخ. مرتضی خیلی ناراحت شده بود. یک جفت کفش کتانی برایم خرید و به خانه برگشتیم. اگر کسی از همسایه ها کاری داشت، برای کمک کردن پیش قدم می شد و هر کاری از دستش برمی آمد برایشان انجام می داد. پدرم گاوداری داشت. مرتضی همیشه می رفت صحرا تا کمک حال پدرم باشد. آن زمان ورزشگاه و باشگاه ورزشی توی محل نبود. با بچه های محل یکی از زمین های خالی و بایر محل را خط کشی کرده و در آن تور والیبال بسته بودند. آن، شده بود زمین ورزششان.

انگار می دانست که قرار است شهید شود

در نامه هایی که از جبهه می فرستاد برای همه سفارشی داشت. به تک تک خاله ها و عموهایش، به خواهران و برادرانش، به همه سفارش می کرد در جلسات مذهبی حضور پررنگی داشته باشند و در راه دین و قرآن قدم بردارند. نوشته بود راه ما را ادامه دهید. انگار می دانست که قرار است شهید شود.

مادر است دیگر؛ با همه چشم انتظاری هایش

مادرم از بچگی علاقه زیادی به مرتضی داشت. یکی از سخت ترین چیزها برایش مفقود شدنش برادرم بود. دلش یک دل نشده بود و رضایت به شهید شدنش نمی داد. همیشه چشم انتظارش بود. وقتی زنگ در خانه را می زدند، می گفت شاید مرتضی آمده است. (مادر است دیگر. مادر است، با همه

آقا امام زمان (عج) شمشیر می زند. وقتی نگاهش می کنی برایش قرآن و آیت الکرسی بخوان. مراقبتش باش. دوازده سال بیشتر نداشت که با دوچرخه می رفت مسجد سید و مسجد انقلاب. خیلی فعال بود. یک بار موقع شعارنویسی، پای یکی از دوستانش به قوطی بنزین خورده بود و لباس مرتضی آتش گرفته بود. لباسش تترن بود و دکمه هایش فلزی. خیلی سخت و عمیق سوخته بود.»

گفت: «امیدت به خدا باشد»

وقتی می خواست برود جبهه، رضایت نامه را که آورد، گفت بابا امضا کند. گفتم نه، ببین فلانی و فلانی شهید و زخمی شده اند. گفت نه هر کسی شهید می شود، نه هر کسی مفقود الاثر. (راست می گفت، همه که مثل آقا مرتضی شهید مفقود الاثر نمی شوند). سال ۶۰ شد. تصمیمش را گرفته بود که برود. گفت جنگ تمام می شود و ما می مانیم. رضایت نامه را آورد و مهر پدرش را زد زیر آن. وقتی می خواست برود آرد آوردم. گفتم می خواهم آش پشت پا بپزم. گفت این کارها فایده ندارد. امیدت به خدا باشد.

بعد از ۱۵ سال و سه ماه خبر شهادتش را آوردند

بعد از اینکه محاصره شده بود، خبری از او نداشتیم. می گفتند اسیر شده است. همزمانش، توی تلویزیون اهواز، یک ارتشی را دیده بودند. آن شخص در مصاحبه گفته بود مرتضی رضایی، فرزند حسین، مدرسه امیرکبیر، با من اسیر شده است. چهار سال گذشت. یکی از آزاده ها عکس مرتضی را که دید او را شناخت. گفت مرتضی همراه پسر من بود. او را بردند زندان سیاسی. آن قدر نذرونیاز کردیم تا اینکه بعد از ۱۵ سال و سه ماه خبر شهادتش را آوردند و در گلستان شهدا به خاک سپرده شد.

بالاخره انتظار مادر به پایان رسید؛ ولی تاریخ دقیق شهادت و چگونگی نحوه شهادت آقا مرتضی، سؤال بی جوابی بود که برایش تا همیشه باقی ماند!

خانم حیدری تا سال ۶۴ به عنوان نیروی پشتیبانی جبهه مشغول بود و در بخش خیاطی فعالیت می کرد. او به عنوان نیروی پشتیبانی، به شهرها و مناطق جنگی زیادی مثل دارخوین و دوکوهه رفته بود.

مکتبی برای تعالی بانوان

گفت و گو با فریبا صالحی، مسئول و مبلغ کانون مکتب الزینب (س) محله پرتمان

تأسیس کردم و مردم را از طریق آن به کانون فرهنگی دعوت می‌کنم.

رضایت بانوان پرتمان از مکتب الزینب (س)

نه تنها مسئول کانون مکتب الزینب (س) از تأسیس کانون برای دختران و بانوان احساس خشنودی می‌کند؛ بلکه بانوان محله پرتمان نیز می‌گویند که تا قبل از تأسیس کانون مکتب الزینب (س) با احکام دینی به صورت محدود آشنا بودیم؛ اما اکنون وضعیت تغییر کرده و ما دیگر دچار فقر فرهنگی و معنوی گذشته نیستیم. بانویی از محله پرتمان می‌گوید: «این کانون فرهنگی سبب شد نوع پوشش من نسبت به گذشته تغییر کند». خانم مسنی هم با صدای لرزان و مهربانش می‌گوید: «زمانی که به اماکن مذهبی می‌رفتم، نمی‌توانستم زیارت‌نامه و قرآن بخوانم و از دیگران کمک می‌گرفتم. خدا را شکر اکنون با شرکت در برنامه‌های کانون مکتب الزینب (س) مشکل من حل شد و به دیگران نیاز ندارم.»

(س) آغاز شد.

صالحی سپس برنامه‌هایی را که در کانون برگزار می‌کند، تشریح می‌کند: «برنامه‌هایی که برگزار می‌کنیم مخصوص دختران و بانوان است. دختران نوجوان نسبت به رده سنی که داشتند گروه‌بندی می‌شوند و برای همه رده‌های سنی، حتی کودکان برنامه‌های آموزشی از جمله کلاس آموزش زبان انگلیسی، طراحی، نقاشی، خوش‌نویسی، احکام، تفسیر و... داریم. دختران یک گروه سرود از دانش‌آموزان کلاس اول تا هفتم نیز دارند و در نقاط مختلف استان اجرا داشته‌اند. برای بانوان که رده سنی بزرگ‌سال هستند آموزش قرآن، روان‌خوانی، تجوید و... را داریم. از سال ۱۳۷۸ روزهای شنبه، یکشنبه و دوشنبه هر هفته برای بانوان به صورت مستمر برنامه قرآن، تفسیر و آموزش خانواده را داریم. برنامه امامزاده‌گردی و اردوهای زیارتی مانند کربلا، مشهد مقدس، قم و جمرکان و... را داریم. حدود ۲۰۰ نفر عضو کانون مکتب الزینب (س) هستند. در مسجد یک قرض‌الحسنه

که مسئول آن، یک بانوی مبلغ و دغدغه‌مند است. فریبا صالحی با وجود تبعیض و کم‌توجهی مسئولان، برای آموزش بانوان در حوزه‌های مختلف تلاش کرده است. زمانی که از او سؤال می‌کنم ماجرا از کجا شروع شد؟ می‌گوید: «در سن ۲۸ سالگی با وجود سه فرزند وارد حوزه علمیه شدم و حدود ۹ سال درس حوزه خواندم. در این بین با کانون‌های فرهنگی و اعضای هیئت امنای مساجد ارتباط گرفتم تا بتوانم فعالیت فرهنگی انجام دهم. آن زمان عضو شورای حیات بانوان اصفهان هم بودم. یک روز رئیس شورای حیات بانوان اصفهان به ما مبلغان پیشنهاد داد در محله‌های شهر اصفهان کانون تأسیس کنیم. پس از صحبت او، هر مبلغی تلاش کرد تا در محله خود یک کانون فرهنگی تأسیس کند. من هم در خیابان امام خمینی کانون مکتب الزینب (س) و کانون مکتب الزینب (س)، در خیابان لاله کانون آسیه و در خیابان زینبیه شمالی کانون محمد رسول الله را تأسیس کردم. این شد که از سال ۱۳۷۸ فعالیت کانون مکتب الزینب

زنان نقش تعیین‌کننده‌ای در پیشرفت فرهنگ و دین در جامعه دارند و باید شرايطی فراهم شود تا زنان ما در جامعه اسلامی با قاطعیت در کنار مردان بایستند و به ارتقای فرهنگ و توسعه اجتماعی کمک کنند. استفاده و بهره‌مندی از ظرفیت و استعداد زنان برای داشتن جامعه سالم ضروری است و اگر به زنان فرصت دهیم قطعاً جامعه رو به تعالی می‌رود؛ لذا نیاز است انتظارات و توقعات بانوان اعلام شود و مورد توجه قرار گیرد. یکی از راه‌های داشتن جامعه‌ای سالم تأسیس کانون‌های فرهنگی در محله‌های سطح شهر است. همان‌گونه که اشاره کردیم ایجاد کانون‌های تخصصی فرهنگی و هنری بانوان در مساجد راهکاری مؤثر در راستای جذب دختران و زنان به مسجد و ارتقای فرهنگ، توانایی و اعتقادات آن‌ها در بهترین مکان است.

ماجرایی که از مبلغ شدن آغاز شد

کانون مکتب الزینب (س) در مسجد المهدی (عج) محله پرتمان واقع شده است

اکرم گیانی

کیمیاگری باطلا و مس

سید ابوزر احمدی، هنرمند قلم‌زن محله، از زیبایی‌های هنر قلم‌زنی و فعالیت‌های خود می‌گوید

هنر قلم‌زنی از هنرهای اصیل ایرانی با قدمت طولانی است و به دلیل آنکه می‌خواستیم مردمان شهرهای دیگر با هنر قلم‌زنی هنرمندان اصفهانی آشنایی پیدا کنند، با دوستان مرتب به شهرهای دیگر تردد داشتیم و درخواست‌هایی را که از ما برای قلم‌زنی ضریح‌ها می‌شد، با رضایت و خرسندی می‌پذیرفتیم.

کسب تجربه در اثر یادگیری و آموختن طولانی‌مدت

احمدی خاطرنشان می‌کند: «در رفت‌وآمد به شهرهای متفاوت شاهد استقبال خوب مردم از انجام کارها و هنر قلم‌زنی بودیم. برای نمونه قلم‌زنی در حرم حضرت ابوالفضل (ع) در استان مرکزی شهرستان ساوه یکی از آن‌ها بود که با استقبال گسترده‌ای از سمت مردم مواجه شد. مردم خوشحال بودند این هنر اصیل ایرانی و قدیمی در شهر آن‌ها بر روی در ضریح توسط هنرمند اصفهانی انجام می‌شود. در این کار سه نفر خانم نیز فعالیت داشتند و همان‌جا هنر قلم‌زنی را به خوبی از بنده یاد گرفتند.»

این هنرمند فراگرفتن حرفه قلم‌زنی را به جوانانی که علاقه‌مند به یادگیری این هنر اصیل ایرانی هستند توصیه می‌کند و ادامه می‌دهد: «جوانانی که فکرمی‌کنند برای کسب درآمد بیشتری می‌توانند وارد حرفه قلم‌زنی شوند، اشتباه می‌کنند. آن‌ها باید بدانند ابتدای کار ورود به این حرفه، هیچ نوع درآمدی برای افراد ندارد و باید سالیان متوالی با پشتکار و علاقه به کسب هنر و یادگیری بپردازند. در زمینه هنر قلم‌زنی هم وضعیت همین‌طور است و نباید افراد محاسبه درآمدی درمورد این هنر داشته باشند و بدانند کسب تجربه در اثر یادگیری و آموختن طولانی‌مدت به دست می‌آید و باید افراد استعداد و توانایی یادگیری حرفه قلم‌زنی را هم داشته باشند.»

او عنوان می‌کند: «برای آموختن این حرفه باید صبر و تحمل زیادی وجود باشد و زود از انجام کار خسته نشد. بنده یادم می‌آید زمانی که به شاگردی کردن و آموختن حرفه قلم‌زنی در کارگاه عمومی خودم مشغول شدم، نزدیک به سه ماه بود که تنها قلم را بر روی کنده درخت می‌زدم تا مچ دستم برای قلم‌زنی راه بیفتد. در مرحله بعدی قلم‌زنی بر روی مس و فلزات دیگر را انجام دادم. به نظرم هر کسی بود بعد از سپری شدن سه ماه این کار را رها می‌کرد؛ ولی بنده به دلیل ذوق و علاقه زیادی که به حرفه قلم‌زنی داشتم به فعالیت در این حرفه ادامه دادم و سعی کردم هر روز بیشتر از روز قبل یاد بگیرم و تجربه کسب کنم. هنر قلم‌زنی پایانی ندارد.

در آینده موفق عمل کند. اگر فردی علاقه‌مند به آموختن این هنر باشد، می‌تواند طی مدت زمانی کوتاه این حرفه را بیاموزد و باید چندسال به شاگردی کردن در هنر قلم‌زنی در کنار استادان این هنر بپردازد و با انجام کارهای متفاوت و پشتکار زیاد می‌تواند به درجه استادی در این رشته هنری برسد. این هنرمند جوان رشته قلم‌زنی اظهار می‌کند: «خصلت هنر، آموختن و تلاش مداوم است. به قول استاد فرشچیان یادگیری هنر تمام‌شدنی نیست و فرد هر چقدر هم کار کند باید با خودش این جمله را تکرار کند که من هر چقدر کار می‌کنم هنوز یاد نگرفته‌ام.» به گفته او، برای موفقیت در حرفه قلم‌زنی باید فرد طراحی کردن را هم علاوه بر هنر قلم‌زنی یاد گرفته باشد و در این زمینه استعداد، علاقه و پشتکار زیاد را برای یادگیری بیشتر و آموختن داشته باشد. یادگیری هنر قلم‌زنی پایانی ندارد و فرد هر چقدر بیشتر تلاش کند تجربه زیادتتری را کسب می‌کند. استاد فرشچیان برای قلم‌زنی ضریح امام حسین (ع) طرح را پنج بار تغییر دادند و برای ارائه طراحی نهایی این ضریح گفته بودند که «من هنوز آن چیزی را که باید یاد می‌گرفتم نیاموخته‌ام و به‌درستی یاد نگرفته‌ام. این جمله نشان می‌دهد یک هنرمند قلم‌زن باید سال‌های متمادی این هنر را بیاموزد و در این حرفه تجربه کاری داشته باشد.

احمدی با اشاره به اینکه در طول این سال‌ها شاگردانی هم داشته است، می‌گوید: «به دونفر خانم و یک نفر آقا این حرفه را یاد دادم و در این سال‌ها از هر شهری درخواست شده که برای قلم‌زنی به آن شهر بروم، درخواست‌ها را پذیرفته‌ام. کارهایی مانند ضریح مسلم در تهران و شیراز، ضریح حبیب در کرج، ضریح امامین عسکریین در قم و در باب سرداب آقا امام زمان (عج) در خرم‌آباد را که مردم آنجا بانی این کار بودند قلم‌زنی کردم. باتوجه به اینکه

احمدی تأکید می‌کند: «در انجام این کار لطف خداوند و اهل‌بیت (ع) شامل حال بنده شد و توانستم بعد از آن، قلم‌زنی درهای حرم آقا ابوالفضل (ع)، ضریح ابراهیم مجاب در مجاور ضریح امام حسین (ع)، درهای عمومی آقا امام‌زمان (عج) را در بلد سامرا انجام دهم. بعد از آن قلم‌زنی در ورودی سرداب آقا امام‌زمان (عج) را در سامرا و قلم‌زنی انبار باب‌التوبه در آن را در مسجد کوفه انجام دادم. این هنر را به لطف خداوند ادامه دادم و در ایران هم توفیق قلم‌زنی در امامزاده احمد پسر امامزاده سید محمد سامرا در خوانسار اصفهان نصیبم شد. خدمت در امامزاده‌های کوچکی در استان اصفهان را هم بر عهده داشته‌ام و آخرین کاری که بنده با کمک همکارم مصطفی مهدیان انجام دادیم و سیزدهم رجب سال گذشته نصب شد، قلم‌زنی ضریح آقا امیرالمؤمنین (ع) در صحن حضرت زهرا (س) بوده که کار فوق‌العاده‌ای به حساب آمد و در سطح ایران کار خاص و نمونه‌ای شد. این اولین کاری بود که در ضریح‌های اهل‌بیت (ع) از شعر فارسی استاد شهریار به‌عنوان نماد کار ایرانی و هنر هنرمندان قلم‌زن اصفهانی استفاده شد.»

سختی‌ها و مشقت‌های یادگیری حرفه قلم‌زنی

این هنرمند محله پرتمان درباره سختی‌ها و مشقت‌های یادگیری حرفه قلم‌زنی عنوان می‌کند: «آموختن حرفه قلم‌زنی با دشواری‌های زیادی همراه است و فردی که برای یادگیری وارد این حرفه می‌شود، باید هشت تا ۱۰ ساعت روی یک صندلی بنشیند و فشار زیادی به کمر و چشم‌های او وارد می‌شود؛ به دلیل اینکه یک هنرمند قلم‌زن باید با دقت زیادی کار کند.» او ادامه می‌دهد: «علاقه، استعداد و پشتکار زیاد فرد باعث می‌شود که با مشقت‌های این حرفه مقابله کند و به یادگیری این هنر بپردازد تا بتواند

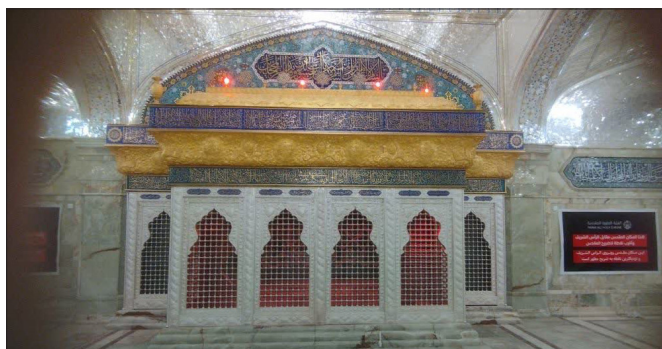
قلم‌زنی، تزئین و کندن نقوش بر روی اشیای فلزی به‌ویژه مس، طلا، نقره، برنج است و به عبارت دیگر ایجاد خطوط و نقوش به‌وسیله قلم با ضربه چکش بر روی اجسام فلزی تعریف می‌شود. قلم‌زنی یکی از رشته‌های هنرهای سنتی ایران است که در دسته‌بندی و رده هنرهای صناعی و در گروه فلزکاری قرار دارد و قلم‌زنی اصفهان نمونه‌ای از هنر اصیل ایرانی به‌شمار می‌رود.

سید ابوزر احمدی متولد ۱۳۶۰ و از هنرمندان قلم‌زن اصفهانی است که از سن ۱۴ سالگی و از دوره نوجوانی به دلیل علاقه زیادی که به آموختن و یادگیری این حرفه داشته، به شاگردی کردن در کنار برادران و عمومی هنرمند خود، به این حرفه مشغول شده است. بعد از سال‌ها آموختن، با استعداد و علاقه زیادی که به هنر قلم‌زنی داشته، توانسته در این زمینه موفق عمل کند و خودش به درجه استادی در این حرفه برسد. در حال حاضر در کارگاه خود در محله پرتمان مشغول به فعالیت در این زمینه هنری است و آثار هنری زیادی در حوزه ساخت در ضریح اهل‌بیت (ع) تاکنون انجام داده و از کار خود احساس رضایت و خرسندی دارد.

پشتکار و علاقه زیادی به یادگیری هنر قلم‌زنی داشتم

این هنرمند قلم‌زن درباره پشتکار و علاقه زیاد خود به یادگیری هنر قلم‌زنی و نحوه ورودش به این حرفه به «هم‌محله» می‌گوید: «بنده از سال ۱۳۷۶ وارد این حرفه شدم و در کنار برادران و عمومی خودم حرفه قلم‌زنی را یاد گرفتم. همان موقع زیر نظر عمومی بزرگوارم که مشغول به یادگیری این هنر بودم، ایشان قلم‌زنی ضریح امام رضا (ع) را در دست گرفته و مشغول به انجام بودند.» احمدی ادامه می‌دهد: «من بعد از ۱۰ سال شاگردی کردن در کنار برادران و عمومی و یادگیری هنر به شکل حرفه‌ای در سال ۱۳۸۶ جداگانه برای خودم کارگاهی زدم و به فعالیت در حرفه قلم‌زنی پرداختم. تا کنون هم با یاری خداوند و با توسل به اهل‌بیت (ع) توانسته‌ام در این زمینه هنری فعالیت داشته باشم.»

او ادامه می‌دهد: «اولین کار هنری که داشتم با لطف خداوند، زیر نظر استاد مهدی علمداری، پدر قلم‌زنی ایران بود که قلم‌زنی ضریح امامین عسکریین را عهده‌دار بودند و انجام این کار را به بنده واگذار کردند. من توفیق پیدا کردم که اولین کار هنری خودم را برای عتبات عالیات در سال ۱۳۸۶ داشته باشم و قلم‌زنی ضریح حدود چهار سال طول کشید.»

لزوم تقویت ورزش بانوان در پرتمان

محمدرضا اشرفی و زهرا سلیمی، زوج ورزشی فعال در پرتمان، از مشکلات ورزش در محله‌ها می‌گویند

ورزشکاران مطرحی در محله پرتمان منطقه ۸ شهرداری اصفهان ساکن هستند. زوج جوانی در این محدوده زندگی می‌کنند که «هم محله» به سراغ آن‌ها رفته است. محمدرضا اشرفی، ورزشکار محله پرتمان که در حال حاضر مربی پرورش اندام و ورزش‌های رزمی است، می‌گوید: «من عضو کوچکی در عرصه ورزش هستم که تاکنون به لطف خداوند و با تلاش خود شرایط بسیار سختی را در این زمینه گذرانده‌ام و تاکنون هیچ حمایت مالی و معنوی از هیچ‌کس، حتی خانواده‌ام نشده‌ام و هرتلاشی کرده‌ام، به لطف خدا با موفقیت به سرانجام رسیده است و از این لحاظ خدا را شاکرم.» او ادامه می‌دهد: «به سبب کسب‌وکار دیگری که در کنار ورزش داشته‌ام، خرج تحصیل و هزینه کلاس‌های ورزشی را خودم پرداخت کرده‌ام و بسیار بر من سخت گذشته است.» این ورزشکار پرورش اندام محله پرتمان تصریح می‌کند: «از کودکی به ورزش علاقه داشته‌ام و تاکنون در رشته‌های رزمی و پرورش اندام فعالیت و در این زمینه موفقیت‌هایی کسب کرده‌ام. در این زمینه حکم‌ها، مدال‌ها و تقدیرنامه‌های من گواه صحبت‌هایم است. تمام انگیزه و دلخوشی من برای ادامه این راه موفقیت در هر رشته پرورش اندام و کسب مدرک در همان رشته بوده است.» اشرفی می‌گوید: «من در خانواده‌ای پرجمعیت متولد شدم که از لحاظ مالی وضعیت مناسبی نداشتند و نمی‌توانستند من را حمایت کنند. من حتی کمک‌خرج خانواده هم بودم تا زندگی در خانه مستأجری با مخارج فراوان را سپری کنیم.» او بیان می‌کند: «آرزوی من خدمت‌رسانی به مردم محله پرتمان در حد توان است؛ جایی که در آن بزرگ شده‌ام و تمام سرمایه و تلاشم را وقف کرده‌ام تا بتوانم باشگاه را افتتاح کنم و برای جوانان، بانوان و دختران این محله انگیزه‌ای باشد که فعالیت موردعلاقه ورزشی‌شان را انجام دهند. متأسفانه با شرایط اقتصادی کنونی باشگاه‌رفتن برای برخی از خانواده‌ها جزو تفریح‌های لاکچری است.» این ورزشکار رزمی محله پرتمان اظهار می‌کند: «امیدوارم شهردار

منطقه از قشر ورزشی محله بیشتر حمایت کند؛ چون اجاره باشگاه هرساله اضافه می‌شود و نگرانی من این است که نتوانیم اجاره دهیم و مجبور شویم نقل مکان کنیم.» اشرفی بیان می‌کند: «من به عشق مردم این محله می‌خواهم کار در این باشگاه را ادامه بدهم؛ اما با وضعیت بهتر. امکانات این محله از لحاظ فرهنگی و تفریحی بسیار محدود است و مردم این محله از لحاظ مالی قشر ضعیفی هستند. باشگاه‌های دیگر هزینه زیادی دریافت می‌کنند که مردم این محله توان پرداخت آن را ندارند.» او ادامه می‌دهد: «اگر ممکن است شهردار منطقه، مکان بزرگ‌تری را با قرارداد بلندمدت در اختیار ما قرار دهد یا با هیئت امنای مسجد صحبت کرده تا قرارداد بلندمدت با اجاره کمتری از ما دریافت کنند تا بتوانیم بهتر و به نحو مطلوبی خدمت‌گزار جوانان و بانوان این محله باشیم. این محله مردم مظلوم و با عزت نفس بالایی دارد و ما برای آن‌ها از هیچ تلاشی دریغ نخواهیم کرد.» ورزشکار محله پرتمان خاطرنشان می‌کند: «خدا را شکر توانسته‌ایم در این زمان اندک

در مسابقات کشوری و استانی مقام کسب کنیم.» اشرفی می‌گوید: «به جوانان توصیه می‌کنم که وقت خودشان را صرف امور ورزشی و فرهنگی کنند تا باعث افتخار خود، خانواده و محله شوند. ما پیر قهرمانی ورزشکاران را در محله نصب کردیم و در این زمینه پیام‌ها و تماس‌های زیادی داشتیم که باعث خوشحالی و انگیزه بیشتر ما شد تا همین راه را ادامه دهیم.» او ادامه می‌دهد: «باعث افتخار من است که بتوانم هرچند ناچیز به مردم خدمت کنم. باید اخلاق جوانمردی، پهلوانی و قهرمانی را سرلوحه کارمان قرار دهیم و جوانان را به این امر ترغیب کنیم. خداوند منان راسپاس‌گزارم که مرا یاری کرد تا در این زمینه رشد کنم.» زهرا سلیمی، کارشناس علوم تربیتی و معلم است. او همسر محمدرضا اشرفی و مسئول بخش بانوان باشگاه منتظران ظهور است. سلیمی نیز در گفت‌وگو با «هم محله» می‌گوید: «من و همسرم مفتخریم که به مردم این محله خدمت‌رسانی می‌کنیم.» او بیان می‌کند: «از مدیر منطقه ۸ شهرداری اصفهان

تقاضا می‌کنم ما را در زمینه تقویت ورزش بانوان این محله حمایت کنند تا بتوانیم با انگیزه بیشتر و شرایط راحت‌تری ادامه دهیم. همسران برای ورزش کردن بانوان و پدران برای ورزش کردن دخترانشان سخت‌گیری می‌کنند و اجازه نمی‌دهند آن‌ها به خارج از محله و باشگاه‌های دیگر بروند و همیشه نگران هستند که ما به مکان دیگری منتقل شویم تا آن‌ها نتوانند در همین مکان و نزدیک محل سکونتشان در رشته ورزشی موردعلاقه‌شان فعالیت کنند. در همین راستا در باشگاه همه‌روژه از ۹ صبح تا ۱۹ عصر به روی بانوان باز است تا بتوانند در هر ساعت و زمانی که می‌توانند به باشگاه بیایند و من نیز خدمت‌گزار بانوان عزیز این محله هستم.» شایان ذکر است؛ سال گذشته حسن محمدحسینی، مدیر منطقه ۸ شهرداری اصفهان، از احداث ورزشگاه روباز ۱۰۴۵ مترمربعی محله پرتمان با هزینه ۲۵ میلیارد ریال خبر داده است؛ همچنین با تعیین تکلیف پروژه ۹۸ هکتاری پرتمان عملیات آزادسازی زمین‌هایی با کاربری‌های ورزشی، فضای سبز و معابر اصلی و فرعی در دست اقدام است.

زهره سادات طالقانی

خانه امید برای پرتمانی ها

گزارشی از فعالیت های مسجد المهدی (عج)

دست های مهربان خیریه؛ حمایت از نیازمندان

عضو هیئت امنای مسجد المهدی (عج) به فعالیت خیریه وابسته به مسجد اشاره و تصریح کرد: این خیریه با کارشناسی و همتی بلند، ۳۰ خانواده نیازمند محله را شناسایی کرده و با اهدای بسته های معیشتی و کمک های حمایتی، بار مشکلات آن ها را سبک می کند. این حرکت خدایسندانه، تجلی عینی «یا أَئْتِهَا الَّذِینَ آمَنُوا ارْکَعُوا وَاسْجُدُوا» است؛ نمازی که به داد هموع می رسد. او اضافه کرد: هیئت مذهبی متوسلین

با درک نیاز نسل جوان، کانون فرهنگی المیزان را راه اندازی کرده، گفت: این کانون جایی است که نوجوانان در فضایی سالم به فعالیت های فرهنگی و ورزش هایی مانند فوتبال، پینگ پنگ و ایرهاکی می پردازند و ز سالی مجهز به دستگاه های ورزشی بهره می برند.

مکتب الزینب (س) ویژه بانوان، برنامه های فرهنگی و آموزشی را برگزار می کند تا زنان و دختران محله در مسیر رشد و تعالی گام بردارند.

در میان هیاهوی زندگی شهری و چالش های روزمره، مسجد المهدی (عج) (پرتمان) همچون نگینی درخشان، نه تنها خانه خدا، بلکه کانونی زنده و پویا برای ایمان، فرهنگ، ورزش و همدلی است. این مسجد با زیربنای ۹۰۰ متری، تنها مکانی برای عبادت نیست؛ بلکه قلب تپنده محله است که با برنامه های متنوع و خدمات ارزنده، روح امید و معنویت را در جان اهالی می دمد.

در این خصوص مصطفی محلاتی، یکی از اعضای هیئت امنای مسجد المهدی (عج) در گفت و گو با «هم محله» اظهار کرد: با همکاری و همدلی هر پنج عضو هیئت امنای مسجد، سه نوبت نماز جماعت در این مسجد به امامت حجت الاسلام محمد تقیان برپا می شود و حضور پرشور نمازگزاران، جلوه ای از ایمان و اتحاد است. امام جماعتی مردمی و فعال، با سخنرانی های روشن گرانه و ارتباطی صمیمی، می تواند دل ها را به سمت نور هدایت جذب کند.

کانون های فرهنگی و ورزشی؛ از آموزش تا نشاط

محلاتی با اشاره به اینکه مسجد المهدی (عج)

هفت خوان رستم برای کمک های محدود!

گفت و گو با یوسف چراغی، مسئول کانون فرهنگی المیزان

پس از مشاهده فعالیت های ما بودجه ای بدهند؛ در صورتی که در گذشته چنین رویکردی وجود نداشت و گزارش کارهای مختصر و مفیدی را که ارسال می کردیم می پذیرفتند؛ به عنوان مثال اکنون ما باید به اندازه ۱۰ میلیون تومان گزارش کار دهیم تا یک میلیون تومان دریافت کنیم؛ بنابراین من نتیجه گرفتم که به جای اینکه چند ساعت در ادارات وقت بگذارم، وقت خود را برای دریافت کمک های مردمی بگذارم که نتایج بهتری به همراه دارد. اکنون نیز همه مخارج خود را با کمک های مردمی تأمین می کنیم.»

اهالی پرتمان؛ نیازمند اماکن ورزشی و فرهنگی

در انتهای گفت و گو چراغی به کمبود امکانات ورزشی و فرهنگی در محله اشاره می کند و می گوید: «متأسفانه محله پرتمان با کمبود اماکن ورزشی و فرهنگی مواجه است. چندین سال پیش نیاز محله را به مسئولان مربوط اطلاع دادیم؛ اما متأسفانه هنوز این نیازها وجود دارد. برای آموزش رشته های ورزشی نیازمند مکان هستیم و مکانی نداریم. چندین بار به دو محله اطراف که امکانات ورزشی و فرهنگی مناسبی دارند مراجعه کردیم؛ اما سانس هایی که آن ها پیشنهاد می دهند ساعت های خوبی نیست و نوجوانان و جوانان در آن ساعت نمی توانند حضور پیدا کنند.»

می کند و می افزاید: «برای نوجوانان و جوانان به کمک امام جماعت مسجد جلسات مشاوره برگزار کردیم و استقبال خوبی از آن شد.»

طی کردن هفت خوان رستم برای دریافت کمک های محدود!

این فعال فرهنگی در ادامه به کاهش کمک های دولتی به کانون های فرهنگی و پروسه سخت گرفتن این کمک ها اشاره می کند و می افزاید: «متأسفانه ارگان های دولتی کمک محدودی برای انجام فعالیت های فرهنگی انجام می دهند. برای دادن بودجه باید گزارش کار خیلی مفصل تحویل دهیم. برای تهیه چنین گزارش کاری ما باید یک کارمند استخدام کنیم تا گزارش تهیه کند و مسئولان

می دهد. او پس از سلام و احوال پرسی، در رابطه با آغاز کار کانون و فعالیت هایی که در آن انجام می دهند، می گوید: «فعالیت کانون المیزان از سال ۱۳۹۴ در محله پرتمان شروع شد و تا امروز ادامه دارد. بین ۳۰ تا ۸۰ نفر در برنامه های کانون شرکت می کنند. برای بچه ها گروه سرود تشکیل دادیم. برنامه های مستمری مانند جلسات قرآن هفتگی، جلسه هیئت هفتگی، برنامه های ورزشی متفاوت مانند فوتسال و... را داریم. اردوهای تفریحی و بازدید از مکان های مختلف را در طول سال برگزار می کنیم تا بچه ها علاوه بر آموزش، تفریح سالم هم داشته باشند.» مسئول کانون فرهنگی المیزان در ادامه به همکاری امام جماعت مسجد برای تربیت نوجوانان اشاره

در زمان اهل بیت پیامبر و ائمه اطهار برای حفظ جنبه آموزشی مسجد، تلاش های ارزنده ای انجام شد و در امتداد این راه نقش امام جماعت مسجد، مهم است. جنبه آموزشی مسجد رسالت اساسی این نهاد در تمام دوره ها و مکان هاست. مسجد با ویژگی هایی که دارد، برای همیشه آموزشگاه میانی دینی و معارف اسلامی است و مسجدی که نقش خود را در زمینه های فرهنگی و آموزشی به خوبی ایفا نکند، از رسالت اصلی خویش فاصله گرفته است؛ از این رو امیرالمؤمنین (ع) در این خصوص مسجدی را که در آن خبری از هدایت، تبلیغ و ترویج دین نباشد، مسجد خراب دانسته و یکی از رسالت های مسجد را هدایت و تربیت مسلمانان به معنای حقیقی کلمه می دانند.

یکی از کانون هایی که در راستای تربیت و آموزش پسران نوجوان در مسجد فعالیت می کند، کانون فرهنگی المیزان است. در این گزارش به برنامه ها و دغدغه های این کانون پرداختیم.

همکاری اهالی مسجد برای تربیت و آموزش نوجوانان

یوسف چراغی مسئول کانون فرهنگی المیزان است. این کانون در مسجد المهدی (عج) محله پرتمان واقع شده. چراغی از سال ۱۳۷۹ فعالیت فرهنگی را در مکان های مختلف شروع کرده و اکنون در کانون فرهنگی المیزان برای پسران فعالیت های آموزشی و تربیتی انجام

مریم نقیان

زینب دبیری

یکشنبه‌های عزیز

گزارشی از مراسم روضه حضرت رقیه (س) در محله پرتمان

می‌گیرم و از آن‌ها برای شام هفتگی استفاده می‌کنیم.»
او ادامه می‌دهد: «همه این‌ها توفیقی است که از اهل بیت (ع) نصیب ما شده و اگر خرجی هست از لطف آنان بوده و هست. امیدوارم این کار ادامه داشته باشد.»

به گفته استکی، این روضه با حمایت بسیاری از مردم محله که در برخی از مراسم‌ها بانی می‌شوند، تاکنون برپا شده و می‌افزاید: «در دهه اول محرم صبح و شب جلسه داریم. بعد از آن در ماه صفر به مدت پنج شب به مناسبت شهادت حضرت رقیه (س) برنامه داریم. پنج روز هم در ماه رمضان هم میزبان روزه‌داران هستیم. البته غیر از مراسم عزاداری جشن‌های مذهبی را هم برگزار می‌کنیم؛ مثلاً جشن ولادت حضرت رقیه (س) یا جشن میلاد حضرت معصومه (س) یا جشن تولد حضرت قاسم (ع) که توسط آقای خراسانی در مکان دیگری برگزار می‌شود.

از این خادم اهل بیت درباره موضوع هفتگی هیئت حضرت رقیه (س) می‌پرسیم؛ می‌گوید: «سخنرانی بسته به مناسبت هر هفته برگزار می‌شود؛ مثل سالروز تخریب ضریح، وفات شاه عبدالعظیم، ایام شهادت امام صادق (ع) و جشن‌های مختلف.»

استکی از استقبال بی‌نظیر مردم به روضه حضرت رقیه (س) در شب‌های یکشنبه می‌گوید و اضافه می‌کند: «قبلاً بیشتر آقایان در این برنامه شرکت می‌کردند؛ اما حالا تعداد خانم‌ها بیشتر شده است. در همین محل حدود هفت هشت هیئت داشتیم که خیلی‌ها از رونق افتادند؛ اما فعلاً این هیئت ادامه داشته و امیدوارم بعد از ما اولاد ما این کار را هدایت کنند.»

او از ارادت جوان‌ترها می‌گوید: «هدف ما بیشتر جذب نوجوانان و جوانان به این مراسم و شناخت بیشتر آنان با ائمه (ع) است که خدا را شکر در این زمینه موفق بوده‌ایم. جوانانی که همیشه پای ثابت کار هیئت بوده و همیشه پشتیبان و همکار در برنامه‌های مذهبی هستند.»

استکی ادامه می‌دهد: «سه سال قبل از اینکه ما به این خانه بیایم، این مکان متعلق به هیئت محبین بود؛ اما روضه هفتگی نداشت. حالا هم در مکان دیگری مستقر هستند و پنجشنبه‌ها برنامه زیارت عاشورا برگزار می‌کنند. قبل از آنکه ما هم به این خانه بیاییم، در آن روضه برپا بود.»

جلسه هر هفته پرشور برگزار می‌شود

این خادم اهل بیت از ارادت مداح‌ها و سخنرانان به این روضه می‌گوید: «در این چندسال تعدادی مداح و سخنران ثابت داریم که هر هفته ما را حمایت می‌کنند و با سخنرانی‌های زیبا محفل را گرم می‌کنند. مردم محله هم هر هفته باعلاقه فراوان مهمان ما هستند.»
استکی در ادامه درخصوص چگونگی تأمین هزینه روضه ادامه می‌دهد: «بنده در هیئت‌های مختلف آشپزی می‌کنم و به جای دستمزد، از آن‌ها برنج و روغن

فراهم است. آقای استکی و خانواده‌اش حدود چهار سال است که در این خانه اقامت دارند و از همان زمان به صورت هفتگی میزبان دوستداران اهل بیت و حضرت رقیه (س) هستند.

روضه یکشنبه‌ها همیشه برقرار بوده است

از آن‌ها دلیل نام‌گذاری روضه را می‌پرسیم. استکی توضیح می‌دهد: «هر کسی به یک نفر از اهل بیت (ع) ارادت دارد. از زمانی که پدرم خدایامرز زنده بود، یکشنبه‌ها خانه خودمان جلسه داشتیم. بعد فوت ایشان مدتی روضه دوشنبه‌ها برگزار شد؛ اما مدتی بعد دوباره به همان یکشنبه رسید.»
او ادامه می‌دهد: «قبل از اینکه به اینجا نقل مکان کنیم، هفت سال نزدیک مدرسه ناشنوایان و یک سال هم در خیابان باهنر این روضه را برگزار می‌کردیم.»

روضه حضرت رقیه یکی از مراسم‌های مذهبی معروف محله پرتمان است؛ روضه‌ای که یکشنبه هر هفته میزبان دوستداران اهل بیت (ع) است. برای رفتن به این مکان، کافی است از اهالی محل آدرس آن را بخواهی؛ همه آن را می‌شناسند و به نوعی به آن ارادت دارند.

پس از عبور از کوچه‌پس‌کوچه‌های محله، در سبزرنگ خانه قدیمی را که تمام اهالی محل به آن اشاره کرده بودند می‌بینیم، زنگ خانه را می‌زنم و منتظر می‌ایستم. بانویی میان سال در را باز می‌کند و با رویی گشاده من را با داخل دعوت می‌کند.

حیاطی زیبا با حوضی کوچک و اتاقی که مملو از شمایل ائمه (ع)، پرچم و اشعار مربوط به شهدای کربلاست، خودنمایی می‌کند. بر روی طاقچه‌ها می‌توان شمعدانی‌های قدیمی را تماشا کرد. اینجا همه چیز برای برگزاری یک روضه

منیره فهامی

سه ماه بعد از ازدواجش مفقودالاثر شد

گفت وگو با برادران شهید محمدرضا چراغی

عموی شهید محمدرضا چراغی، سواد علی چراغی، خادم مسجد المهدی (عج) محله پرتمان است. زمانی که محمدرضا مفقودالاثر شد خیلی پیگیری کرد تا خبری از او پیدا کند. ۴۰ سال از آن زمان می‌گذرد و با سنگ یادبودی رشادت‌هایش زنده نگه داشته شده است. شنونده خاطراتش از زبان برادرانش می‌شوم.

سال ۱۳۵۵ از آبادان به اصفهان آمدم

برادر بزرگ‌تر شهید، حسین چراغی که خود نیز ارتشی بازنشسته و متولد ۱۳۴۲ است و چندماهی سابقه حضور در جبهه داشته درباره برادر شهیدش می‌گوید: محمدرضا پسر دوم خانواده بود و ۲۳ خردادماه ۱۳۴۳ در شهر آبادان به دنیا آمد. سال ۱۳۵۵ به اتفاق خانواده از آبادان به اصفهان مهاجرت کردیم و پدرمان در ذوب‌آهن کار می‌کرد.

به کتاب‌های پلیسی علاقه زیادی داشت

شهید محمدرضا فردی بسیار خوش اخلاق و انقلابی بود. او همیشه در تظاهرات و دسته‌های عزاداری شرکت می‌کرد. اهل مسجد و نماز اول وقت بود و بیشتر وقتش را به مطالعه کتاب‌های مذهبی می‌پرداخت. او به امریه معروف و نهی از منکر بسیار اهمیت می‌داد. محمدرضا به کتاب‌های پلیسی علاقه زیادی داشت و همین مسئله باعث شد به استخدام ارتش دربیاید.

سال ۱۳۶۰ به استخدام ارتش درآمد

محمود چراغی، برادر دیگر شهید درباره برادرش می‌گوید: محمدرضا تا مقطع دبیرستان خواند. بعد درس را رها کرد و در سال ۱۳۶۰، به استخدام ارتش درآمد. در رسته توپخانه آموزش دید و به گروه ۵۵ توپخانه اصفهان رفت. او به عنوان دیدبان و هدایت آتش توپخانه‌های ارتش جمهوری اسلامی فعالیت می‌کرد و چندین مرتبه مورد تشویق قرار گرفت و تقدیرنامه دریافت کرد.

پرچم دشمن را پایین آورده بود

حسین چراغی به یکی از تقدیرنامه‌های برادر شهیدش اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: یک بار که آمده بود مرخصی، یک تقدیرنامه از طرف ارتش به او داده بودند. یک شب، محمدرضا در گشت شناسایی به یکی از مقرهای دشمن رفته بود. پرچم دشمن را پایین آورده و پرچم کشور عزیزمان ایران را به جایش نصب کرده بود.

سه ماه از ازدواجش نگذشته بود که

مفقودالاثر شد

محمود چراغی درباره ازدواج برادر شهیدش چنین توضیح می‌دهد: او در سال ۶۲ با دخترتری در همسایگی‌مان ازدواج کرد. ازدواجشان بسیار ساده و محقر بود. سه ماه بیشتر با هم زندگی نکرده بودند که ایشان مفقودالاثر شد. آخرین باری که به مرخصی آمده بود گفت،

مقدار زیادی مهمات زیر خاک پنهان شده بود

یک بار سیل راه افتاد. از دور دیدم قسمتی از مسیر زرد رنگ است. منافقین مقدار زیادی مهمات و گلوله توپ ۱۲۰ و ۱۳۰ میلی متری زیر خاک پنهان کرده بودند. سیل، خاک روی آن‌ها را با خود برده و مشخص شده بود. خبر دادیم. دو کامیون از ارتش آمد و آن‌ها را با خود بردند.

شب‌ها حیوان‌ها را اطراف پایگاه‌ها می‌کردند تا ترس و وحشت ایجاد کنند

شب‌ها به داخل پایگاه می‌رفتیم. پایگاه، محوطه‌ای حدود یک تا دو جریب بود که دورش خاکریز و اتاقک‌های نگهبانی قرار داشت. شیارهایی کنده بودیم و روی آن را با ورق‌های فلزی بسته بودیم. داخل این شیارها توی کیسه‌خواب می‌خوابیدیم. هر پایگاه حدود ۱۰۰ نفر سرباز داشت که تأمین پهپارینج کیلومتر جاده با آن‌ها بود. منافقین و کومله‌ها شب‌ها حیوان‌ها را اطراف پایگاه‌ها می‌کردند تا باعث ترس و وحشت سربازها شوند. یک بار نوری دورتادور پایگاه می‌چرخید که آن را مورد هدف قرار دادند. سکی بود که منافقین به گردنش یک چراغ نفتی بسته بودند تا حواس سربازها را پرت کنند.

همه را شهید کرده بودند؛ ۸۰ نفر می‌شدند

یک شب، توی یکی از پایگاه‌های شهربانی، یکی از نگهبان‌ها خوابش برده بود. دشمن از همان طرف وارد پایگاه شده و آن‌ها را غافلگیر کرده بود. وقتی دیدیم صدای تیراندازی می‌آید، خبر دادیم. نفری‌ها که رسیدند، بیست نفری هم از پایگاه ما برای کمک همراهشان رفتیم. صحنه دلخراشی بود. منافقین همه را شهید کرده بودند. ۸۰ نفر می‌شدند.

برایش دردرس شد. از طرف شهربانی او را بردند. پاسگاه تا بفهمند چه چیزی را خاک کرده است. وقتی من خدمت سربازی بودم محمدرضا نامه‌ای به محل خدمتم آورده بود تا مانع این بشود که من را به جبهه ببرند. چون خودش خط مقدم بود و احتمال می‌داد شهید شود، نمی‌خواست من هم اتفاقی برایم بیفتد. (اما این نامه مانع برادر نمی‌شود و او نیز سه ماه داوطلبانه به جبهه می‌رود).

کار ما امنیت و تأمین جاده بود

حسین چراغی درباره خاطرات حضورش در جبهه می‌گوید: من با گروهان جندالله به جبهه رفتم. ارتش، زمانی در پادگان‌ها نیروی داوطلب می‌برد به مناطق مرزی. گروهان ما بین پیرانشهر و سردشت مستقر شد. کار اصلی ما امنیت و تأمین جاده بود. از ساعت ۷ صبح تا ۶ بعدازظهر سر پست بودیم. شب‌ها هم سه ساعت نگهبانی می‌دادیم. به فاصله چهارصد، پانصد متر از هم دونه‌فره می‌ایستادیم و از جاده مراقبت می‌کردیم که کومله‌ها نتوانند کمین بگذارند. کومله‌ها بین گله‌های گوسفند پنهان می‌شدند و به نیروهای ما حمله می‌کردند؛ برای همین هر وقت گله گوسفندی می‌آمد تیر هوایی می‌زدیم تا گوسفندها پخش شوند و کسی نتواند پشتشان پنهان شود.

اگر از جبهه برگشتم حتماً به پابوس امام رضا (ع) می‌رویم. به خواست ارتش به خط مقدم اعزام شد. هر شب به شناسایی و گشت شبانه می‌رفتم. آخرین بار که آمده بود، به خاطر موقعیت بسیار خطرناکشان در سومار غرب، در صحبت‌هایش خبر از احتمال شهادتش داد. سرود «شهیدم من» را خواند و صدایش را روی نوار کاست به یادگار ضبط کرد.

سال ۱۳۶۳، مفقودالاثر شد

چهارم تیرماه سال ۱۳۶۳ در منطقه عملیاتی سومار به همراه دو نفر دیگر برای گشت و شناسایی می‌روند و در کمین گروهی از نیروهای دشمن می‌افتند. یک نفرشان همان وقت به شهادت می‌رسد. برادرم و یک نفر دیگر هم زخمی و اسیر می‌شوند. آن‌ها را به خاک عراق می‌برند. شخصی که همراه ایشان بوده بعد از آزادی از اسارت می‌گوید که محمدرضا در مندعلی عراق به خاک سپرده شده است.

نامه نوشته بود که برادرش را به جبهه نبرند

محمدرضا بسیار مهربان و رقیق‌القلب بود. یک بار حیوان مرده‌ای دیده و به خاطر اینکه باعث اذیت دیگران نشود، آن را دفن کرده بود.

پهنه پرتمان سامان دهی می شود

پاسخ مدیر منطقه ۸ شهرداری اصفهان به پرسش های ساکنان

محل ۹۸ هکتاری پرتمان در منطقه ۸ شهرداری اصفهان ازجمله مناطقی است که در گذشته محل کشاورزی بود و با تغییر اقلیم و کاهش منابع آبی، زمین های کشاورزی آن به زمین های بایر تبدیل شد. این موضوع برای ساکنان این منطقه مشکلاتی ازجمله بحران گردوغبار و پیامدهای ناشی از آن را به همراه داشت. با پیگیری های مدیران شهری، تلاش شورای اسلامی شهر اصفهان و تصویب کمیسیون ماده ۵، تکلیف محدوده ۹۸ هکتاری پرتمان مشخص و بر اساس طرح های مصوب این کمیسیون، پروژه های عمرانی متعددی ازجمله احداث معابر مختلف، ایجاد فضاهای سبز شهری و ارائه خدمات ورزشی، آموزشی، بهداشتی و فرهنگی برای این محدوده در نظر گرفته شد. ساکنان این محله معضل هایی را بیان کردند که حسن محمدحسینی، مدیر منطقه ۸ شهرداری اصفهان، به آن ها پاسخ داد.

ساکنان می گویند مقرر شد خیابان آیت الله صادقی در محله پرتمان احداث شود و سال ها قول احداث آن داده شده اما هنوز اقدامی در این زمینه انجام نشده است. پاسخ شما در این خصوص چیست؟

طبق طرح پیشنهادی شهرداری اصفهان و پیگیری های اعضای محترم شورای اسلامی شهر اصفهان، طرح تصویبی احداث بزرگراه با عرض ۶۰ متر به صورت شمالی جنوبی در امتداد خیابان آیت الله صادقی پیش بینی شده است که با تملک و احداث آن می توان بار ترافیکی خیابان های رباط و امام خمینی (ره) را کاهش داد. این طرح در حال توافق بوده و حدود ۴۰ درصد پیشرفت تملک آن انجام شده است؛ ضمن اینکه در عرصه پرتمان علاوه بر این خیابان، خیابان هایی به عرض ۴۵ و ۳۶ متر، همچنین تعریض خیابان شهید شیرانی و فضای سبز ۲۷ هکتاری نیز پیش بینی شده است.

گفته شده قرار است پارک بزرگی در صحرای پرتمان احداث شود؛ اما مشخص نیست چه موقع این اتفاق رخ می دهد. در این زمینه چه پاسخی دارید؟

در طرح مذکور احداث پارک ۲۷ هکتاری پیش بینی شده است که جزء طرح های عرصه پرتمان است. با احداث این پارک می توان این بخش را به عنوان ریه ثانویه شهر اصفهان نسبت داد. این پروژه در حال تملک است؛ بنابراین ساکنان مطلع باشند تملک و آزادسازی این گونه پروژه ها به دلیل توافق ها با مالکان و هزینه زیاد آن به مرور انجام می شود و زمان بر خواهد بود.

زمین های کشاورزی بایر، رها شده و مشکلات گردوغبار و آلودگی ناشی از این زمین ها در این محله بسیار زیاد است. در این خصوص چه پاسخی دارید؟

به دلیل زمین های کشاورزی در گذشته، این عرصه از سرسبزی خوبی برخوردار بوده، اما در سال های اخیر به دلیل کم آبی به زمین بایر

تبدیل شده است و مشکلات زیادی هنگام وزش باد و باران برای ساکنان و رهگذران به وجود می آورد؛ البته صحرای پرتمان پس از گذشت سالیانی در کمیسیون ماده پنج تعیین تکلیف شد و مالکان در حال حاضر باید با مراجعه به شهرداری به تعیین تکلیف ملک خود اقدام کنند. در این صورت مشکلات عمده این عرصه حل خواهد شد.

جمع شدن زیاله توسط زیاله گرد ها و شب ها آتشی زدن مازاد آن ها در محله پرتمان باعث آزار و اذیت ساکنان می شود. پیگیری ها هم جوابگو نبوده است. پاسخ شما چیست؟

با وجود انبارهای بازیافت و زیاله گرد ها، متأسفانه پسماندها توسط افراد جداسازی و زیاله ها هنگام شب جمع آوری و آتش زده می شود که این موضوع باعث آلودگی شدید محیط پیرامون خواهد شد. برای پیشگیری از این معضل برای مالکان این اماکن اخطاریه صادر و ارسال شده است و تیم خدمات شهری نیز در طول روز زیاله ها را جمع آوری می کنند.

به گفته ساکنان، کوچه های باریک و بدون قاعده تردد را در محله سخت کرده است. آیا برای تعریض کوچه ها برنامه ای دارید؟

همان گونه که بیان شد، عرصه پرتمان نیازمند

همکاری مالکان برای تعیین تکلیف ملک هاست. طبق اصول شهرنشینی با ساخت و ساز جدید، کوچه های موجود طبق طرح تفصیلی و اصول شهرسازی، سامان دهی و اصلاح خواهد شد.

خانه های فرسوده و ساخت و ساز های غیرمجاز از مشکلات دیگر محله پرتمان است. در این خصوص چه اقدامی در دستور کار دارید؟

با توجه به اینکه بیشتر ساخت و سازها در زمان های گذشته بدون رعایت اصول شهرنشینی و فاقد پروانه ساختمانی انجام شده، این مشکلات به وجود آمده است؛ بنابراین با تعیین تکلیف املاک توسط مالکان یا سرمایه گذاران، ساخت و سازهای بهینه طبق اصول شهری انجام می شود و به مرور شاهد سامان دهی این عرصه خواهیم بود.

آسفالت نامرغوب کوچه ها و زیاله های رها شده در محله وضعیت نامناسبی به محله داده است. در این خصوص چه پاسخی دارید؟

به دلیل وجودنداشتن طرح تفصیلی و خط معابر عرصه پرتمان در سال های گذشته، نوسازی آسفالت مقدور نبوده است؛ اما با اجرای طرح های مصوب طبق طرح تفصیلی به مرور معابر جدید و قدیمی سامان دهی خواهد شد. موضوع پسماند نیازمند همکاری ساکنان و رهگذران است که

طبق زمان بندی حمل زیاله، پسماند خود را در معابر قرار دهند و از زیاله گذاری در زمین های بایر جلوگیری کنند.

وجود دامداری ها، پرورش گوسفند و اسب بوی نامطبوعی در محله به وجود آورده است. آیا شهرداری برای نقل مکان این مجموعه ها برنامه ای در دستور کار دارد؟

در پهنه پرتمان و در زمان های گذشته زمین های کشاورزی وجود داشته و پیرامون آن نیز دامداری ها فعال بوده است. با وجود بایر شدن زمین های کشاورزی، دامداری ها و دامپروری ها در این پهنه فعال هستند و با تردد دام ها در زمین ها علاوه بر ایجاد گردوغبار و مشکلات بهداشتی، برای اهالی مزاحمت ایجاد شده است. تاکنون تذکری به این افراد داده شده است که در صورت تکرار خطا محل دامداری شناسایی و با همکاری اداره بهداشت شهر اصفهان پرونده آن ها تکمیل و به مراجع قضایی برای تصمیم گیری ارسال می شود. شایان ذکر است؛ سال گذشته پرونده هایی در مراجع قضایی پیگیری و حدود ۱۰ اخطار نیز برای این افراد ارسال شده است.

مکانی برای ورزش بانوان در محله پرتمان وجود ندارد. این محله فاقد فرهنگ سرا و مرکز فرهنگی مناسب است. شهرداری در این خصوص برنامه ای ندارد؟

در پهنه پرتمان کاربری های متعددی معرفی و نقطه گذاری شده است؛ کاربری های ورزشی، درمانی، آموزشی، مذهبی، فضای سبز و... که به مرور با توجه به توسعه این پهنه اجرا خواهد شد؛ البته در سال های اخیر پارک های شهید شیرانی و یاس و ورزشگاه شهید شیرانی و فرهنگ سرای فردوان احداث شده است که شهروندان می توانند از این مراکز و مراکزی که در محله های مجاور فردوان، کوجان، مارچین و... وجود دارد، استفاده کنند.

زهره قندهاری

پرتمان؛ ریه دوم شهر اصفهان

روایت حسن محمد حسینی، مدیر منطقه ۸، از آخرین اقدام‌های شهرداری در منطقه ۸ و محله پرتمان

مباحث ترافیکی و گلوگاهی خیابان شهید خلیفه‌سلطانی، امکان تعریض آن برای هر لاین ترافیکی به ۱۰،۵ متر فراهم شد؛ همچنین طرح تفصیلی صحرای پرتمان آماده شد و امکان تعیین تکلیف املاک وجود دارد. در همین راستا خیابانی به طول دوهزار و ۶۰۰ متر نیز در این منطقه احداث می‌شود.

«پروژه مولد» هزینه عملیاتی کردن پرتمان می‌شود

محله ۹۸ هکتاری پرتمان از جمله مناطقی است که در گذشته محل کشاورزی بود و با تغییر اقلیم و کاهش منابع آبی، زمین‌های کشاورزی آن به زمین‌های بایر تبدیل شد. این موضوع برای ساکنان این منطقه مشکلاتی از جمله بحران گردوغبار و پیامدهای ناشی از آن را به همراه داشت. با پیگیری‌های مدیران شهری، تلاش شورای اسلامی شهر اصفهان و تصویب کمیسیون ماده ۵، تکلیف محدوده ۹۸ هکتاری پرتمان مشخص و بر اساس طرح‌های مصوب این کمیسیون، پروژه‌های عمرانی متعددی از جمله احداث معابر مختلف، ایجاد فضاهای سبز شهری و ارائه خدمات ورزشی، آموزشی، بهداشتی و فرهنگی برای این محدوده در نظر گرفته شد. شهرداری به تنهایی قادر به تسریع شکل‌گیری زندگی شهری در این محدوده نیست و حضور سرمایه‌گذاران در این منطقه ضروری است. پروژه پرتمان یکی از بهترین فرصت‌های سرمایه‌گذاری است که سرمایه‌گذاران می‌توانند در بخش‌های مختلف آن مشارکت کنند. به منظور سرعت بخشی به استفاده از ظرفیت‌های پروژه پرتمان و شکل‌گیری زندگی شهری در این محله، برای نخستین بار در منطقه ۸ از عامل چهارم سرمایه‌گذاری برای قراردادهای سه‌جانبه بین مالک زمین، سرمایه‌گذار و شهرداری استفاده می‌شود. این روش مشارکتی که با همکاری مردم صورت می‌گیرد، موجب افزایش ارزش افزوده املاک مالکان زمین‌ها شده و برای نخستین بار در این منطقه اجرا خواهد شد. از مالکان که سال‌ها در انتظار تعیین وضعیت املاک خود بوده‌اند،

سالن مطالعه و کتابخانه در منطقه ۸ اصفهان وجود دارد و تلاش‌های خوبی در این حوزه انجام شده است. منطقه ۸ شهرداری اصفهان، سومین منطقه دارای بافت فرسوده این کلان‌شهر است و امیدآفرینی و اعتمادسازی دو اصل راهبردی در این منطقه محسوب می‌شود. با توجه به درخواست‌های مطرح‌شده شهروندان این منطقه در برنامه «مردم سلام»، احداث خیابان شهید چمران با مساعدت مردم و مدیریت شهری در محله بهرام‌آباد در دستورکار قرار گرفت و آزادسازی این خیابان بعد از دو دهه انجام شد؛ همچنین مسئله خیابان شهید «عباس دوران» که چندین سال مشکلات حقوقی و معارض داشت و به بن‌بست رسیده بود، با تلاش‌های صورت‌گرفته برطرف شد و چند ماهی است که پیمانکار در حال انجام فعالیت است؛ البته اهتمام مدیریت شهری آن است که حق و حقوق مردم با قیمت عادلانه پرداخت شود.

احداث پردیس خانواده محور

احداث پردیس خانواده محور با خریداری زمینی مخروبه، با وسعت ۲۵ هزار متر و اعتبار ۳۰ میلیارد تومانی به غیر از بودجه آزادسازی در دستورکار قرار گرفت؛ همچنین مقدمات تکمیل خیابان استاد شهریار جنوبی انجام و هزینه آزادسازی آن در بودجه امسال در نظر گرفته شد. با توجه به درخواست‌های مردم درخصوص

تومان اجرا شد. مدیریت شهری ششم اصفهان بودجه ویژه‌ای در حوزه‌های عمرانی و فرهنگی در قالب پروژه‌های محله محور در نظر گرفته است و بودجه این منطقه نیز با همکاری محله‌ها و دغدغه مردم اولویت‌بندی شد. منطقه ۸ به واسطه رونق ساخت‌وساز از نظر بودجه طبق برنامه حرکت می‌کند؛ زیرا هرچه درآمد بیشتری داشته باشیم، امکان اجرای اقدام‌های عمرانی بیشتری خواهیم داشت. در ۹ ماه سال گذشته ۵۰۰ پروانه ساختمانی با سطح زیربنای ۳۶ هزار مترمربع صادر شد؛ همچنین سال گذشته در حوزه آسفالت، برای زیرسازی و روکش آسفالت معابر منطقه ۷۱ میلیارد تومان اعتبار تأمین و قرارداد بسته شد؛ البته سبد بودجه این منطقه محدود است و باید طبق برنامه منسجم حرکت کرد. حجم فراوانی از درخواست‌های مردمی معطوف به مسئله آسفالت است که در این زمینه با همکاری مردم، درخواست‌های آن‌ها در حوزه آسفالت، اولویت‌بندی و بسیاری از خیابان‌ها روکش ولکه‌گیری شد؛ همچنین ۲۰ میلیارد تومان دیگر از ردیف افزایش درآمد برای این منظور تأمین شد.

وجود بیشترین تعداد مراکز فرهنگی اجتماعی، ورزشی، سالن مطالعه و کتابخانه در منطقه ۸

بیشترین تعداد مراکز فرهنگی، اجتماعی، ورزشی،

منطقه ۸ شهرداری اصفهان از ۱۷ محله تشکیل شده است. پرتمان یکی از این محله‌هاست که با وجود زمین‌های کشاورزی از محله‌های سرسبز به‌شمار می‌رود و در سال‌های اخیر به دلیل کم‌آبی، به زمین بایر تبدیل شده است. پروژه پرتمان با عرصه ۹۸ هکتار از شمال به خیابان سیاه‌خانه اصفهان، از جنوب به بزرگراه شهید ردانی‌پور، از غرب به بزرگراه امام خمینی (ره) و از شرق به خیابان رباط منتهی می‌شود. این محله پس از گذشت سالیان متمادی با تصویب محدوده پرتمان به صورت دو پروژه شمالی و جنوبی در کمیسیون ماده ۵ تعیین تکلیف شد. طبق طرح پیشنهادی شهرداری اصفهان و پیگیری‌های اعضای محترم شورای اسلامی شهر اصفهان، طرح‌های تصویبی زیر در دستورکار شهرداری منطقه ۸ قرار گرفته است.

۱. **پیش‌بینی طرح فضای سبز:** تملک و احداث فضای سبز ۲۷ هکتاری در مرکز این محله که با احداث آن می‌توان آن را ریه ثانویه شهر اصفهان قلمداد کرد.

۲. **پیش‌بینی احداث بزرگراه با عرض ۶۰ متر:** احداث بزرگراه به صورت شمالی جنوبی که در امتداد خیابان آیت‌الله صادقی واقع شده، با تملک و احداث آن می‌توان بار ترافیکی خیابان‌های رباط و امام خمینی (ره) را کاهش داد.

۳. **پیش‌بینی احداث خیابانی با عرض ۴۵ متر:** تملک و احداث خیابانی به عرض ۴۵ متر در شمال فضای سبز ۲۷ هکتاری.

۴. **پیش‌بینی احداث خیابانی به عرض ۳۶ متر:** تملک و احداث خیابان با عرض ۳۶ متر در جنوب فضای سبز ۲۷ هکتاری.

۵. **سامان‌دهی خیابان شهید شیرانی:** خیابان شهید شیرانی به طول هزار و ۷۵ متر و با عرض ۲۴ متر در قسمت شرق فضای سبز ۲۷ هکتاری واقع شده و نیاز به تملک و تعریض قسمت‌هایی از این خیابان و در نهایت سامان‌دهی آن است.

در راستای طرح‌های تصویبی، شهرداری منطقه ۸ در تلاش است به منظور اجرای طرح‌های مذکور و سرعت در سامان‌دهی این محله، اقدام‌هایی بایسته با همکاری مالکان و شهروندان گرامی داشته باشد. با تملک و اجرای طرح‌های پیشنهادی، دسترسی این محله به سایر معابر، همچنین ورود سرمایه‌گذاران برای ساخت‌وساز طبق اصول شهرنشینی فراهم شده و از بلاتکلیفی و وجود زمین‌های بایری که ساکنان محدوده را رنجور کرده است، رهایی بخشد. در این گزارش حسن محمد حسینی، مدیر منطقه ۸ شهرداری اصفهان، آخرین اقدام‌های این منطقه را روایت می‌کند.

اجرای ۹۲ پروژه عمرانی در منطقه ۸

منطقه ۸ شهرداری با ۱۷ محله، جمعیتی بالغ بر ۳۰۰ هزار نفر را به خود اختصاص داده است. آخرین اخبار دی‌ماه سال گذشته حاکی از این است که ۹۲ پروژه عمرانی با بودجه‌ای بالغ بر ۵۰۰ میلیارد تومان در این منطقه به بار نشست است. بودجه این منطقه سال گذشته هزار میلیارد تومان بود که بخش عمده آن به پروژه‌های عمرانی معطوف و ۹۲ پروژه با بودجه‌ای بالغ بر ۵۰۰ میلیارد

احداث سه منبع ذخیره آب با ظرفیت‌های متفاوت

منطقه ۸ شهرداری اصفهان با هدف توسعه پایدار فضای سبز و مدیریت منابع آبی، سه منبع ذخیره آب با ظرفیت‌های متفاوت در میدان ماه‌فرخی (۵۰۰ مترمکعب)، پارک گل‌محمدی و پارک بهشت احداث کرده است؛ همچنین منبع سه‌هزارلیتری در پارک چشمه کساره ایجاد شد تا نیاز آبی فضاهای سبز را در شرایط بحرانی تأمین کند. این منطقه بین مناطق پانزده‌گانه شهرداری اصفهان نخستین منطقه‌ای است که با تکمیل شبکه کلکتورهای آبی، ارتباط بین مخازن را برقرار کرده است و پروژه کلکتور جدیدی را نیز در مسیر چمران تا قلمستان در دست اجرا دارد. این اقدام‌ها گامی کلیدی برای افزایش سرانه فضای سبز و کاهش اثرات بحران آب است. از دیگر برنامه‌های در دست اجرا می‌توان به بازسازی پارک‌های گل‌محمدی، گلستان خانه اصفهان، بهشت و ۲۲ بهمن در خیابان رباط اشاره کرد؛ همچنین ایجاد فضای سبز ۲۷ هکتاری در پهنه ۹۸ هکتاری پرتمان در اولویت قرار دارد که با تملک و احداث این فضای سبز، سرانه سبز منطقه ۸ اصفهان افزایش خواهد یافت و پرتمان ریه دوم شهر اصفهان خواهد شد. شهرداری تأکید دارد که با راه‌اندازی کلکتورهای آبی، نیاز این عرصه بزرگ نیز پوشش داده می‌شود.

زیادی را انجام دادیم. برای ایجاد عدالت فضایی در تمام محله‌های منطقه با مشورت مؤثران اقدام‌های خوبی صورت گرفت؛ زیرا معتقدیم هر جا به مردم اعتماد شد، موفق عمل کردیم؛ آن‌ها با انگیزه زیاد در بسیاری از مناسبت‌های ملی و مذهبی کمک می‌کنند.

نزدیکی محله‌ها به یکدیگر

منطقه ۸ شهرداری اصفهان ۱۷ محله دارد که نقطه مشترک آن‌ها نزدیکی محله‌ها با یکدیگر است؛ از این رو سال ۱۴۰۳ اجرای پروژه‌های محله‌محور را در چهار محله به‌صورت هم‌زمان در یک سال انجام دادیم؛ به عنوان مثال، پروژه‌های محله‌محور در محله‌های جلالیه (پشت پارک گل‌محمدی)، محله بهرام‌آباد، مارچین، کوجان، مسعودیه، ملت و شمس‌آباد اجرا شده است و امیدواریم تا پایان این دوره بتوانیم به بیشتر نیازها و درخواست‌های شهروندان رسیدگی کنیم. ۱۸۰ هزار مترمربع از معابر محله‌های این منطقه را با حدود ۷۰ میلیارد تومان اعتبار آسفالت کردیم؛ البته اگر در یک سال، دو محله در راستای اجرای پروژه‌های محله‌محور در نظر گرفته می‌شود، به این معنا نیست که رسیدگی به سایر محله‌ها را فراموش کنیم؛ زیرا اقدام‌های شهرداری در تمام محله‌ها برای رفع نیاز شهروندان در حال انجام است.

باشد. سرمایه‌گذاران برای اطمینان بیشتر تمایل دارند با شهرداری وارد ساخت‌وساز شوند. سرعت در ساخت‌وساز و استفاده از سلیق به‌روز و مدرن با حداقل زمان و هزینه، از مؤلفه‌هایی است که شهرداری تمایل دارد پروژه‌های خود را با مشارکت بخش خصوصی اجرا کند؛ به‌ویژه در محله تازه‌تعیین تکلیف‌شده «پرتمان» که نیازمند ساخت‌وساز مدرن است تا الگو و مشوقی برای دیگر مالکان مجاور برای ساخت‌وساز باشد. پروژه‌های مسکونی ایمان با پنج سقف و ارشاد با شش سقف و اجرای تیغه‌چینی‌های دوطبقه تاکنون بیش از ۵۰ درصد پیشرفت داشته است و پیش‌بینی می‌شود عملیات سفت‌کاری این دو پروژه تا پایان فروردین سال آینده به پایان برسد.

این دو پروژه در خیابان شهید سردار صادقی واقع شده و به‌منظور احداث ۳۶ واحد مسکونی در زمینی به مساحت ۶۲۷ و ۵۹۴ مترمربع، پس از تجهیز کارگاه اواخر خرداد سال جاری فعالیت خود را آغاز کرده است. آورده شهرداری در این پروژه زمین و هزینه صدور پروانه بوده است و سرمایه‌گذار عملیات ساخت‌وساز را با مساحت حدود پنج‌هزار مترمربع زیربنا اجرا می‌کند. در راستای تحقق شعار مدیریت شهری ششم اصفهان با محوریت «محله‌محوری» ورود جدی داشتیم و همسو با دغدغه شهروندان اقدام‌های

دعوت می‌شود با مراجعه به منطقه ۸ شهرداری اصفهان و هماهنگی با مدیر پروژه پرتمان، ضمن تعیین تکلیف وضعیت املاک خود، به تسریع روند شکل‌گیری این محله کمک کنند.

اجرای پروژه‌های مشارکتی ایمان و ارشاد در محله پرتمان

منطقه ۸ بین مناطق پانزده‌گانه شهرداری اصفهان بیشترین تعداد پروژه‌های مشارکتی از نظر تعداد و مبلغ را دارد. ۵۲ پروژه کوچک و بزرگ مشارکتی در منطقه فعال بوده که تعدادی از آن‌ها تکمیل شده است. پروژه‌های مشارکتی یکی از منابع درآمد منطقه است. سال گذشته هشت پروژه مشارکتی بزرگ در منطقه داشتیم که تعدادی از آن‌ها به بهره‌برداری رسید و تعدادی سال آینده به نتیجه می‌رسد. یکی از پروژه‌های مشارکتی ساخت‌وساز به‌صورت مجتمع‌های اداری یا تجاری، همچنین زمین اسکیت در پارک گل‌محمدی است. در حال حاضر در تمام حوزه‌ها آماده مشارکت با سرمایه‌گذاران هستیم. پروژه‌های مشارکتی ایمان و ارشاد با مساحت پنج‌هزار مترمربع و ۳۶ واحد مسکونی در خیابان شهید سردار صادقی و در محله پرتمان با اجرای سقف‌پنج‌وشش اجرا شد. وجود زمین‌های متعدد در این منطقه موجب شده است ساخت‌وساز به‌طور جدی پیگیری شود و روند اجرایی داشته

پرتمان مستعد پیشرفت است گفت‌وگو با حیدر آقایی، استاد دانشگاه محله پرتمان

بوده‌ایم و به‌وضوح عریض‌سازی این خیابان احساس می‌شود.

فعالیت پررنگ پایگاه بسیج محله پرتمان

این مدرس حوزه علمیه اصفهان یکی از مزایای محله پرتمان را وجود پایگاه بسیج فعال آن دانست و افزود: این پایگاه طی سال‌های متعددی، با برنامه‌ریزی توانسته است برنامه‌های فرهنگی و مذهبی برای مردم این منطقه داشته باشد؛ ضمن اینکه در همه رخدادهای اجتماعی در کنار حکومت ایستاده و با تمام وجود فعالیت داشته است. آقایی، پرتمان را محله‌ای روبه‌رشد و قابل پیشرفت معرفی و بیان کرد: طی سال‌های اخیر، به علت موقعیت مکانی محله پرتمان، افراد جدیدی در این محله ساکن شده‌اند و منطقه از همه لحاظ ظرفیت پیشرفت دارد.

او توضیح داد: با وجود این همه اراضی در این محله و وجود جمعیت جوان که مساعد پیشرفت هستند، می‌توان در این منطقه مدرسه، ورزشگاه، فضای سبز، زمین بازی و فرهنگ‌سرا احداث کرد؛ همچنین با برنامه‌ریزی دقیق کوچه‌ها از نظم و نظافت بیشتری برخوردار شوند.

اشاره کرد و گفت: از دیرباز سه وعده نماز جماعت در این مسجد برگزار شده و همه مراسم مذهبی اعم از اعیاد و عزاداری‌ها در این مسجد به قوت برگزار می‌شود و مردم محلی تمام تلاش خود را برای برپایی هر چه باشکوه‌تر مراسم می‌کنند.

لزوم وجود فضای سبز و زمین بازی در محله پرتمان

این استاد معارف دانشگاه سپهر اصفهان ادامه داد: جوانان به‌طور طبیعی به ورزش علاقه‌مند هستند؛ چنان‌که شاهد هستیم، اگر یک زمین ورزش در محله‌ای باشد، همیشه مملو از جمعیت جوانان پرشور و بالانگیزه است و می‌تواند برای ساعات طولانی افراد را سرگرم کند؛ بنابراین اگر شهرداری ترتیبی اتخاذ کند تا در این محله فضای سبز، زمین بازی و ورزشگاه احداث شود، زندگی نوجوانان و جوانان به مسیر بسیار بهتری هدایت می‌شود. او یکی دیگر از مشکلات اصلی محله پرتمان را عرض کم خیابان‌ها برشمرد و اذعان کرد: یکی از خیابان‌های خروجی که به سمت کوجان می‌رود، بسیار باریک است و تا به امروز شاهد تصادف‌های متعدد در این منطقه

وسیع در این منطقه باعث شده است محله از شکلی منسجم برخوردار نباشد و در بعضی مناطق آن، شاهد جمع‌شدن زباله و ایجاد بوی تعفن باشیم.

او ادامه داد: اهالی محله پرتمان افرادی مذهبی، مؤمن و متعهد هستند و از دوران پیش از انقلاب تاکنون همیشه در صحنه بوده‌اند؛ آمان‌گونه که شایسته است به آن‌ها بها داده نشده، چنان‌که این محله هیچ ورزشگاه و فرهنگ‌سرابی ندارد و افراد باید برای استفاده از امکانات فرهنگی به مناطق مجاور بروند.

محله پرتمان دبیرستان پسرانه ندارد

این مدرس حوزه علمیه اصفهان ضمن بیان اینکه محله پرتمان دبیرستان پسرانه ندارد، اظهار کرد: وجود مراکز تفریحی و فرهنگی در محله‌ها باعث پرشدن اوقات فراغت نوجوانان و جوانان به بهترین نحو ممکن می‌شود و اگر محله‌ای فاقد این مراکز باشد، طبیعی است که افراد به شکل نامطلوب اوقات خود را سپری می‌کنند و بیشتر جذب فضای مجازی می‌شوند که مضرات آن بر هیچ کس پوشیده نیست. آقایی به وجود مسجد‌المهدی در محله پرتمان

حیدر آقایی، یکی از مدرسان حوزه علمیه طباطبایی و دانشگاه سپهر اصفهان است که در ۱۳۶۳ در محله پرتمان به دنیا آمده و ۴۰ سال در این محله زندگی کرده است.

او سابقه ۲۳ سال تدریس در حوزه علمیه شهرهای قم و اصفهان را دارد، دارای مدرک کارشناسی‌ارشد در رشته تفسیر بوده و اکنون دانشجوی دکترا در رشته مبانی فقه و حقوق است.

این استاد دانشگاه، محله پرتمان را یکی از مناطق اصیل و قدیمی شهر اصفهان دانست و گفت: در قدیم بیشتر مساحت منطقه پرتمان صحرا بود و مردم به حرفه کشاورزی مشغول بودند؛ اما در حال حاضر به علت کم‌آبی و خشک‌شدن زمین‌های کشاورزی از بین رفته‌اند و هرکدام از سکنه این منطقه به شغلی غیر از کشاورزی مشغول هستند.

وجود زباله‌های انباشته در برخی مناطق محله پرتمان

آقایی با اشاره به اینکه محله پرتمان یکی از مناطق قدیمی شهر اصفهان بوده و بیشتر به آن رسیدگی می‌شود، اذعان کرد: وجود صحراهای

مهناز احمدی

زهره قندهاری

اقدام‌های اجرا شده در منطقه ۸ شهرداری اصفهان

منطقه ۸ شهرداری اصفهان ۱۷ محله دارد که نقطه مشترک آن‌ها نزدیکی محله‌ها با یک‌دیگر است؛ از این‌رو سال ۱۴۰۳ پروژه‌های محله‌محور در چهارمحله به‌صورت هم‌زمان در یک سال اجرا شد. در این صفحه اقدام‌های اجرا شده در منطقه ۸ شهرداری اصفهان و معضلات محله پرتمان در قالب اینفوگرافی روایت شده است.

پیش‌بینی
احداث خیابان
با عرض ۴۵ متر

پیش‌بینی احداث
بزرگراه با عرض
۶۰ متر

تملک واحداث
فضای سبز
۲۷ هکتاری

اجرای
پروژه‌های
مشارکتی ایمان
وارشاد در محله
پرتمان

اجرای
پروژه عمرانی
۹۲

احداث پردیس
خانواده‌محور

سامان‌دهی
خیابان
شهید شیرانی

پیش‌بینی
احداث خیابانی
به عرض ۳۶ متر

معضلات محله پرتمان

معضل تردد
در کوچه‌های
باریک و تنگ

تجمع زباله
توسط
زباله‌گردها

گردوغبار ناشی
از آلودگی هوا

عدم احداث
پارک در
صحرای پرتمان

عدم احداث
خیابان
آیت‌الله صادقی

فرم نامناسب
کوچه‌ها

عدم وجود
مکانی برای
ورزش بانوان

بوی نامطبوع
دامداری‌ها

آسفالت
نامرغوب
کوچه‌ها

